Nisan - 2021 - 6

SANAT SENİNLE Dergisi



David Hockney

Özel Röportajlar

Aylin İşcan Yener-Esra Üner-Hakan Cingöz-Nebahat Karyağdı-Peyman Babil-Serina Haratoka

Yayıncı: Brothers&Sisters

Yayın Yönetmeni: Özge Günaydın

Editör: Umut Ulus

Yazar: Nermin Aşçıoğlu - Tevhide Tacan - Zeynep Yazıcı

Özge Gürkan - Mehmet Demir

Yayın Direktörü: Ergem Özmen

Tasarım ve Grafik: Mehmet Özkan

İletişim: Emine Sever

Pazarlama: Ecem Solok

Finans Direktörü: Halil Coşkun

Yönetim Yeri:
Kiremit Caddesi No. 53 Balat - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 282 64 00

Sanat Seninle Dergisi, Sanat Seninle Derneği için iki ayda bir yayınlanan ücretsiz bir dijital dergidir. Yayında yer alan yazı, fotoğraf, röportaj ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz.

SANAT SENİNLE
Dergisi

İÇİNDEKİLER

- Sanat Seninle Derneği misyonu ve vizyonu
- Yaşayan en pahalı olmak
- David Hockney
- Pop Art'ın 84 Yaşındaki Büyümeyen Çocuğu David Hockney
- Aylin İşcan Yener
- Esra Üner
- Hakan Cingöz
- Nebahat Karyağdı
- Peyman Babil
- Serina Haratoka

SANAT SENİNLE DERNEĞİ

Sanat, en geniş anlamıyla yaratıcılığın ve hayal gücünün ifadesidir. Sanat, bireyin kendini ifadesinin yanı sıra gerek toplum içi gerekse toplumlararası iletişimde her zaman aktif rol oynar.

Bireylerin sanat ile kendini ifade edebilmesi, yansıtabilmesi aslında kendi olabilme sürecinin en önemli adımıdır. Bunu başaran bireylerin çoğunlukta olması mutlu ve sağlıklı toplumları oluşturur. Sanatın iyileştirici gücü yadsınamaz. Sanatın iyileştirici gücünü yaygınlaştırarak sağlıklı toplumlara ulaşmak hepimizin dileği olmalı...
Dünya sanatla güzelleşiyor. Dünyada barış isteniyorsa bu ancak insanların birbirini anlaması ile sağlanabilir. Sanat bir ifade biçimi olarak bu anlatımın en güzel şeklidir.
2016 yılında kurulan, Sanat Seninle Derneği, sanata ilgi duyan ve sanat yoluyla kendini keşfetmek isteyenlere yardımcı olmak, sanat alanında bireylere deneyim kazandırmak, sanatın iyileştirici gücünü yaygınlaştırarak yaşadığımız hayata değer katmak amacıyla kurulmuştur.

Sanat Seninle Derneği olarak insanları, hayatlarına değer katacak sanatsal etkinlikler ve atölye çalışmaları ile buluşturuyoruz.
Farklı sanat dallarında katıldıkları atölye çalışmaları ve aldıkları eğitimler sonucunda elde ettikleri deneyimlerini uygulayan bireylerin ve toplumun gelişimine katkı sağlamayı hedefliyoruz.
Kuruluşumuzun dördüncü yılındaki hedefimiz derneğimizin atölyesini kurarak, genç sanatçılara burs, çalışma alanı, imkan olanağı ve toplumun her kesimine sanatı ulaştırmaktır.

Yazan
Mehmet Demir

YAŞAYAN EN PAHALI OLMAK



YAŞAYAN EN PAHALI OLMAK

Hockney'in resimlerindeki ilk dönüşüm 1960'ların sonlarında Los Angeles'i ziyaret etmesiyle başlar ve Amerikan orta sınıfının yaşam biçimi, onun esas konusunu oluşturur. Hockney'in 1964-1971 tarihleri arasında ürettiği yüzme havuzu resimleri ona büyük şöhret kazandıran serilerinden birisidir. Bu tarihler arasında birçok yüzme havuzu resmi yapan sanatçı, bu serinin her bir çalışmasında farklı boyama teknikleri denemiştir. Akrilik boya ile yapılmış olmalarına karşın fırça sürüşleri ve suyun gerçekliğinin yansıtılması problemlerine farklı çözümlerle yaklaşmaya çalıştığı gözlemlenebilmektedir.
Resmin eğrilerden meydana gelen dokusu, Duffet'in resimlerine, Bernard Cohen'in eğri bir çizgiyle tuval üzerine yarattığı çalışmalarına, Art Nouveau süslemelerine gönderme yapmakla birlikte, yalnızca dekoratif bir unsur olmanın ötesinde, suyun hareketini son derece inandırıcı bir biçimde göstermektedir.





Christie's Müzayede Evi'nin Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Alex Rotter Hockney'in eseri hakkında "Tablo, 1960'larda güneşli Kaliforniya'ya yaşamaya gelmiş ve kendini iki kıtada yaşarken görmüş bir sanatçının Avrupalı ve Amerikalı bakış açılarını aynı anda yansıtıyor" değerlendirmesinde bulunmuştur.

Yazan: Mehmet Demir

Art Nouveau Istanbul



Istanbul Kuzguncuk'ta
Yeni Bir Oluşum Art Nouveau İstanbul

Art Nouveau Istanbul



Oluşumun bir kısmı endüstriyel seramik üretimi ve diğer bir kısmı ise sanatsal faaliyetleri gerçekleştirdikleri galeri ve etkinlik alanı

Yazan
Tevhide Tacan

David Hockney

David Hockney

David Hockney, CH, RA, Los Angeles, Kaliforniya'da yaşayan İngiliz ressamdır. 1960'lardaki İngiliz Pop Art akımına önemli katkılarda bulunmuş olan Hockney, 20. yüzyılın en etkin sanatçılarından birisi olarak gösterilir.
Doğum tarihi: 9 Temmuz 1937 (84 yaşında), Bradford, Birleşik Krallık
Sergilediği yer: Museum Of Modern Art
Dönemleri: Kübizm, Modern Sanat, Pop Sanatı
Etkilendiği kişi: Henri Matisse, Tom of Finland, Antonio Lopez, Julian Trevelyan
Filmler: A Bigger Splash
Ebeveynleri: Kenneth Hockney, Laura Hockney
Eğitim: Bradford College (1953–1957), Kraliyet Sanat Koleji, Chelsea College of Art & Design, Bradford Grammar School

İngiliz pop art ressamı David Hockney 1937'de Bradford'da doğdu. Wellington İlköğretim Okulu, Bradford Dilbilim Okulu ve Bradford Sanat Koleji'nde eğitim görmüştür. Kraliyet Sanat Koleji'nde İngiliz pop sanatının gelişini açıklayan ve Peter Blake ile birlikte Young Contemporaries adlı sergide yer aldı. Hareketle ilişkilendirildi, ancak ilk çalışmaları Francis Bacon'un yaptığı bazı eserlere benzer şekilde, dışavurumcu unsurları içeriyordu. Kraliyet Sanat Koleji, 1962 yılında bir kadın modeli çizimini tamamlamadığı takdirde mezun olmasına izin vermeyeceğini söyledi. Final incelemesi için gerekli olan bir makaleyi yazmayı reddetti. Yeteneklerini ve saygınlığını fark eden Kraliyet Sanat Koleji, yönetmeliklerini değiştirdi ve kendisine diploma verdi.

Kraliyet Sanat Koleji'den ayrıldıktan sonra, Maidstone College of Art'da kısa bir süre için ders verdi. 1964'te Los Angeles'a taşındı ve burada canlı renkler kullanarak nispeten yeni, bir yüzme havuzu dizisi çalıştı. Hockney, boyama, çizim, baskı, suluboya, fotoğraf ve faks makinesi, kağıt hamuru, bilgisayar ve iPad çizim programları da dahil olmak üzere diğer birçok teknik denedi. Hayat, manzara, arkadaş portreleri ve köpekleri konu aldı. Kraliyet Mahkemesi Tiyatrosu, Glyndebourne ve New York City'deki Metropolitan Operası için sahne tasarımları yaptı.



Yazan: Tevhide Tacan







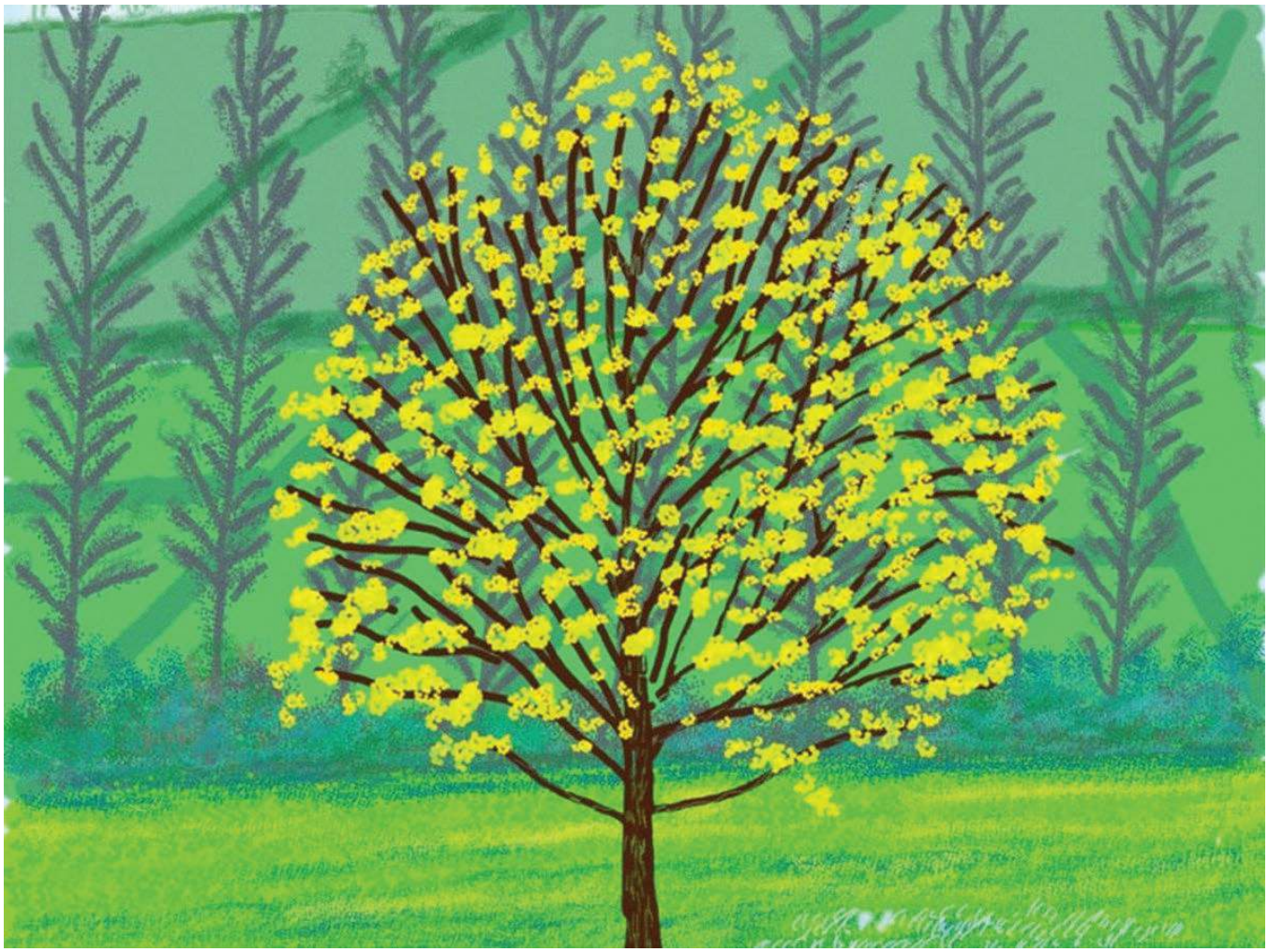


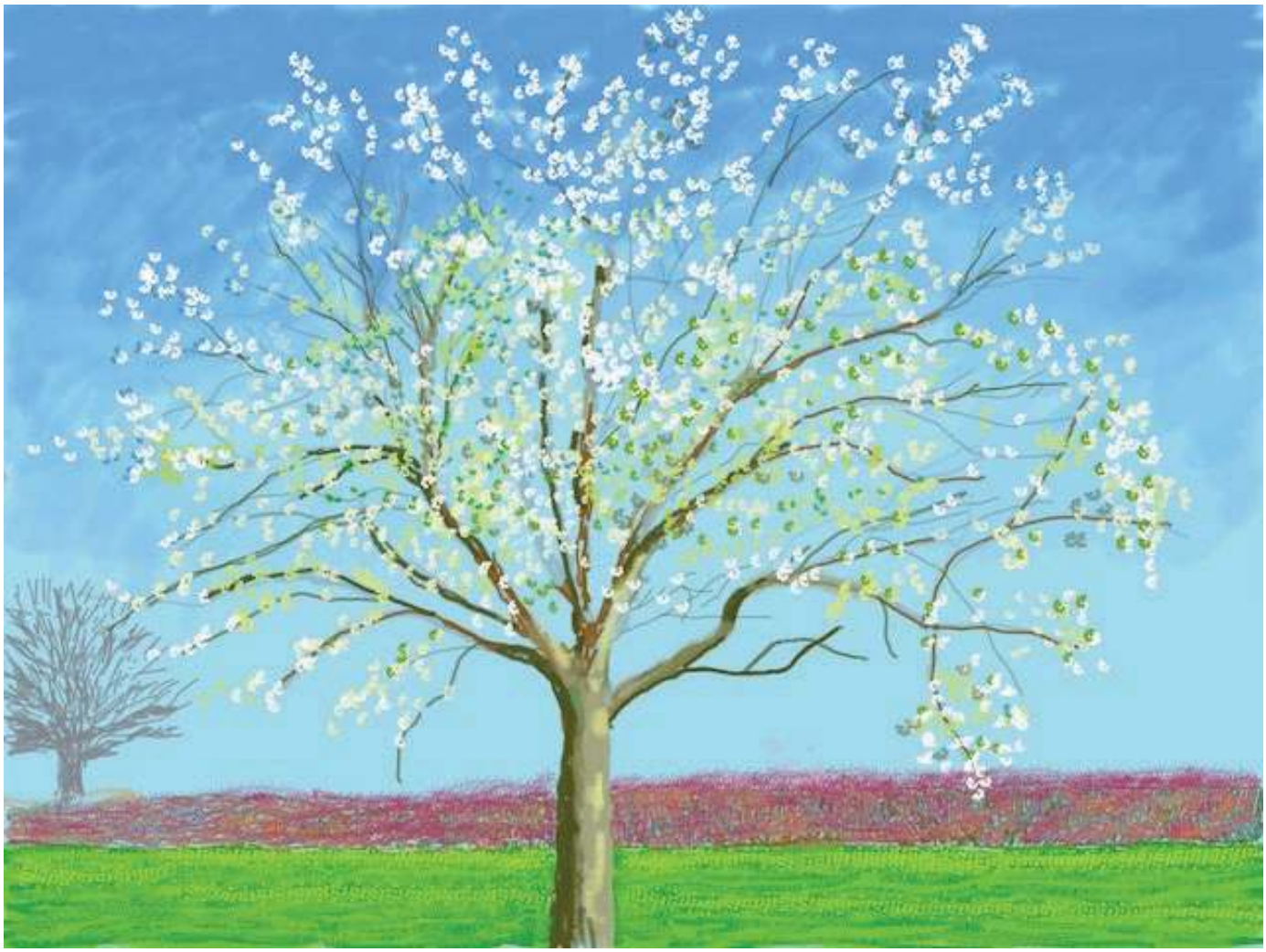






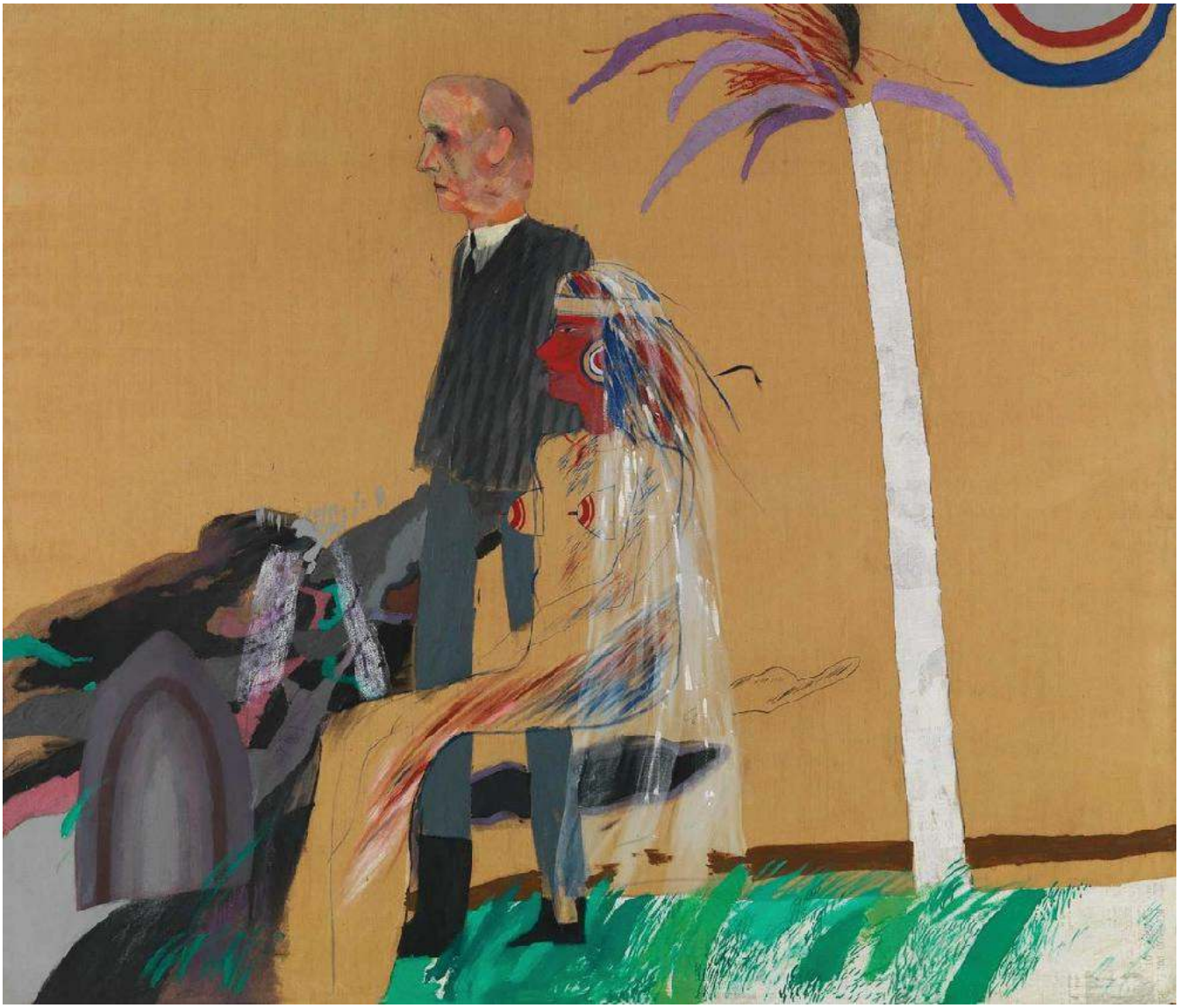






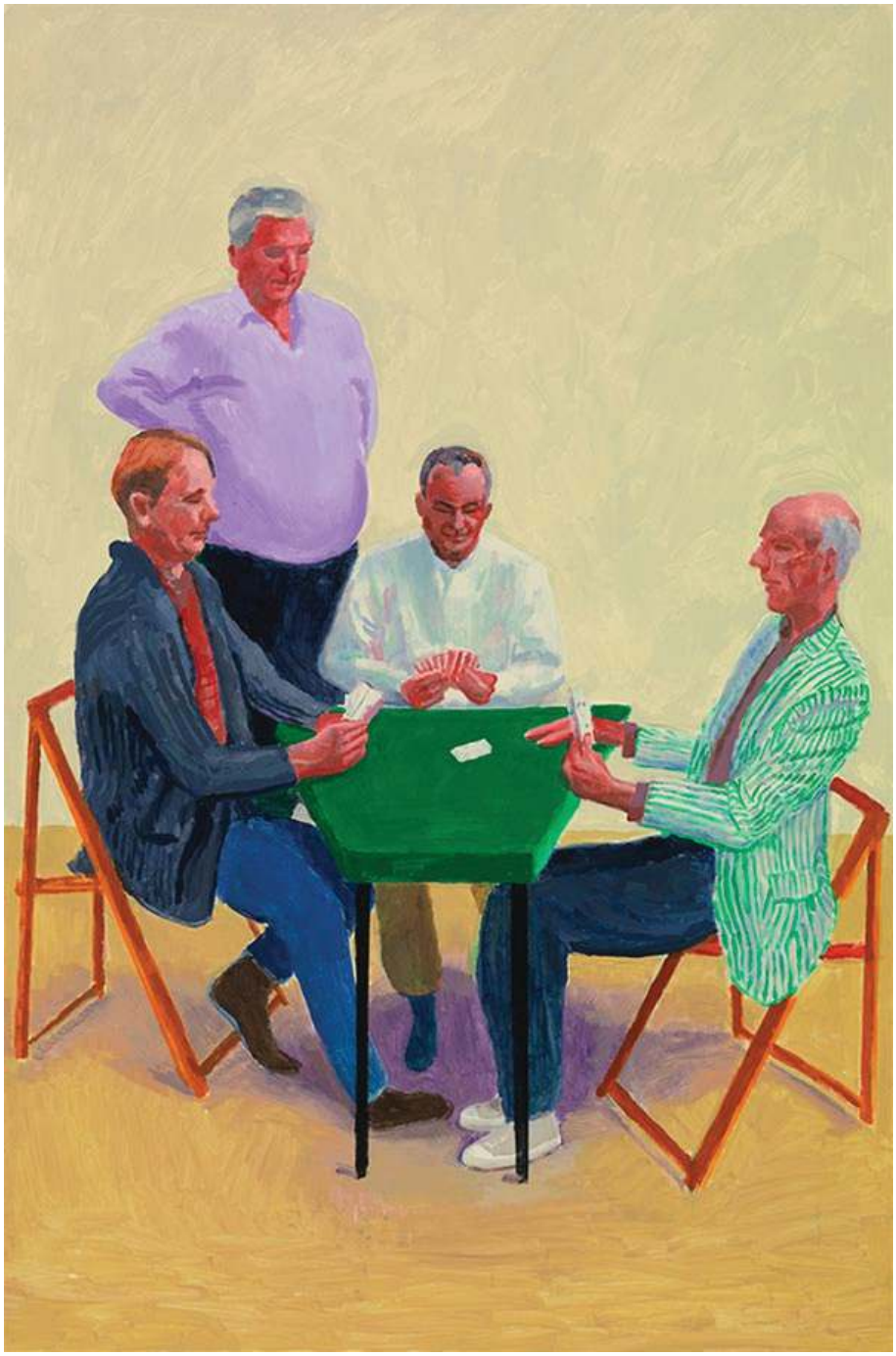


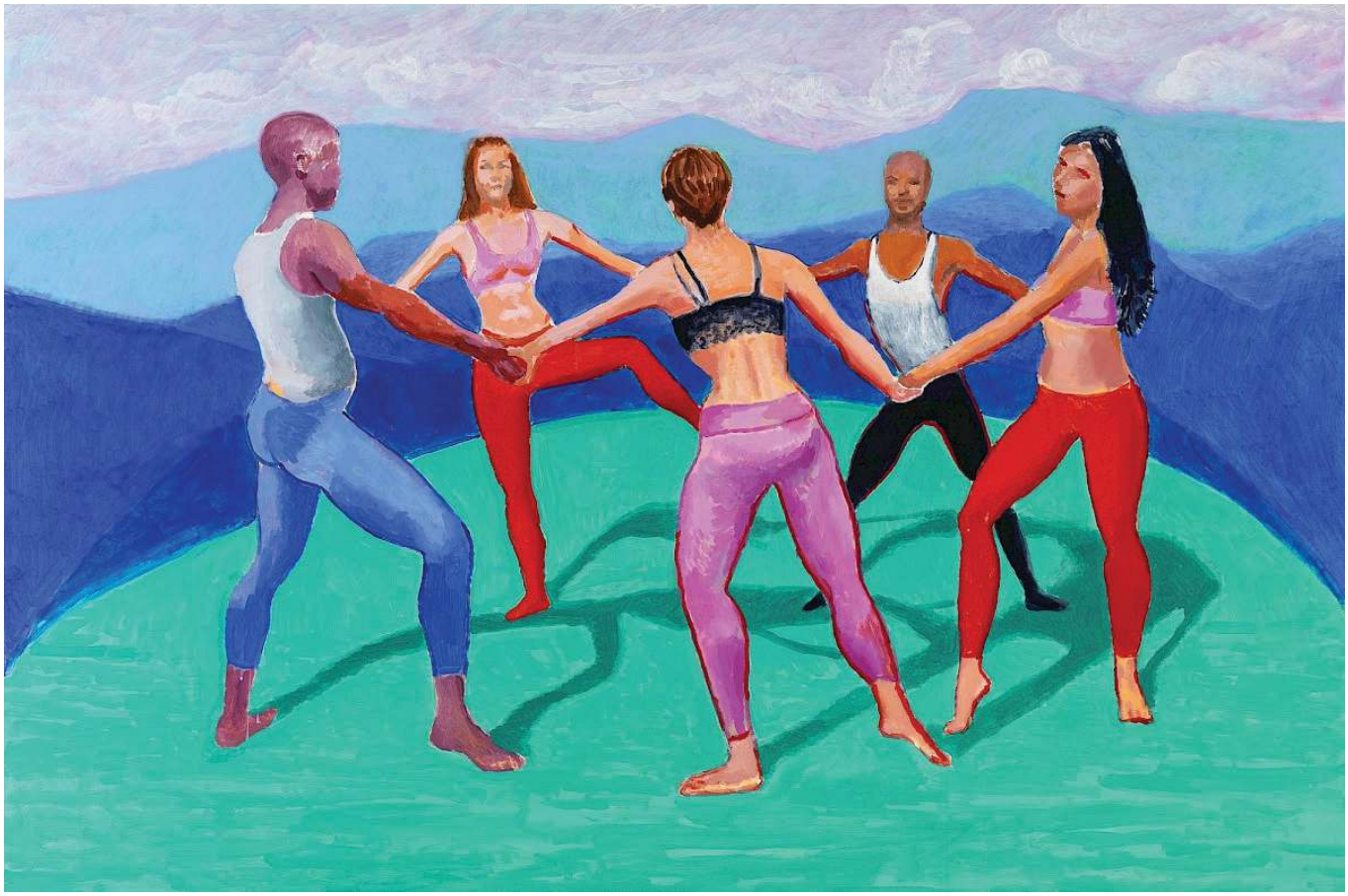


















Art Nouveau Istanbul

Galeri ve etkinlik alanı:
İcadiye Mahallesi Makastar Sokak No:61
Üsküdar/ İstanbul, Türkiye

Yazan
Özge Gürkan

Pop Art'ın 84 Yaşındaki Büyümeyen Çocuğu David Hockney



Pop Art'ın 84 Yaşındaki Büyümeyen Çocuğu David Hockney

İngiltere'nin yaşayan en büyük ve en etkili sanatçılarından biri olarak bugün hala sanat yaratmaya ve sergilemeye devam ediyor.

Çarpıcı fotoğraf kolajları ve artık kendisiyle özdeşleşmiş olan Los Angeles yüzme havuzlarını resmettiği çalışmalarıyla hafızalara kazınan David Hockney, şüphesiz 20. yüzyılın en etkili sanatçılarından biri.

1937'de Bradford, İngiltere'de doğan Hockney ilk sanat eğitimini Londra'da aldı.

Gençliğinden itibaren sanata ve kitaplara düşkün olan David Hockney özellikle Picasso, Matisse ve Fragonard'a hayranlık duyuyordu. Ailesi, oğullarındaki sanatsal yeteneği erken yaşlarından itibaren fark ederek, onu bu alanda hep teşvik etti ve bence başarısını destekleyen en önemli faktörü, yani hayal kurma özgürlüğünü onlar sayesinde kazandı.

Hockney, 1953'ten 1957'ye kadar Bradford College of Art'ta okudu. 1959'da Londra'daki Kraliyet Sanat Koleji'nde yüksek lisans okuluna girdi ve soyut dışavurumculuk da dahil olmak üzere pek çok farklı formlar üzerinde çalıştı. Başarılı bir öğrenci profili çizen Hockney'nin o yıllarda resimleri pek çok ödül kazandı ve özel koleksiyonlar için satıldı.

Hockney'yi daha fazla sevmeme neden olan etkenlerden biri de kendisinin ilk resimlerinde edebi eğilimlerini sanatıyla birleştirerek çalışmalarında Walt Whitman'dan şiir ve alıntı parçaları kullanmasıdır.

İlerleyen dönemlerde, Los Angeles'a yerleştikten sonra çalışmalarında Los Angeles'ın yüzme havuzlarını ele almak en sevdiği konulardan biri oldu.

Dışavurumcu tarzı zamanla gelişen Hockney, 1970'lere gelindiğinde artık daha gerçekçi bir yaklaşım oluşturmuştu.

Havuzlara ek olarak, Hockney Kaliforniya evlerinin iç ve dış mekanlarını da resmetti. Los Angeles oturma odasının bir resmi üzerinde çalışırken, kendi referansı için bir dizi fotoğraf çekti ve bu görüntüden resim yapabilmek için bunları sabitledi. Usta bir fotoğrafçı olan Hockney, çalışmasını bitirdiğinde, yaptığı bu kolajı kendi başına bir sanat formu olarak tanımladı ve o zamandan sonra da bu yönde çalışmalar yapmaya devam etti.



1970'lerin ortalarında, bale, opera ve tiyatrolar için fotoğraf, litografiar, set ve kostüm tasarımı içeren projeler yapmak için resimden uzak kalan David Hockney, 1980'lerin sonlarına gelindiğinde deniz manzaraları, çiçekler ve yakınlarının portrelerini yapmaya başlayarak resme tekrar geri döndü.

Yine bu dönemde müthiş bir öngörüyle sanatında teknolojiyi de kullanmaya başladı, 1986'da bir fotokopi makinesinde ilk ev yapımı baskılarını yarattı. Sanat ve teknolojinin evliliği, onda bir tutkuya ve sanat çevrelerinde bir efsaneye dönüştü.

1990'da lazer faks makineleri ve lazer yazıcılar kullandı ve 2009'a gelindiğinde resimler oluşturmak için kullanılan, iPhone ve iPad'lerde bulunan bir uygulama olan Brushes'ı kullanmaya başladı. 2011'de Ontario Kraliyet Müzesi'nde gerçekleşen sergide bu tablolarından 100'ünü sergiledi.

Dünya sanat literatürüne tüm zamanların en etkili İngiliz sanatçılarından biri olarak giren, İngiliz Pop Art sanatına büyük katkıları olan bu büyümeyen çocuk halen resim yapıp sergilemeye devam ediyor ve sanata fon sağlamayı savunuyor.

Ben ise yazımı altına kendi imzamı atmak istediğim onun harika bir sözü ile sonlandırıyorum:

"Sadece istediğim zaman, istediğim yerde, istediğim resmi yaparım."

Seni seviyorum David Hockney!

İyi ki hiç büyümüyorsun!

Yazan: Özge Gürkan

Yazan
Zeynep Yazıcı

Biz Biriz

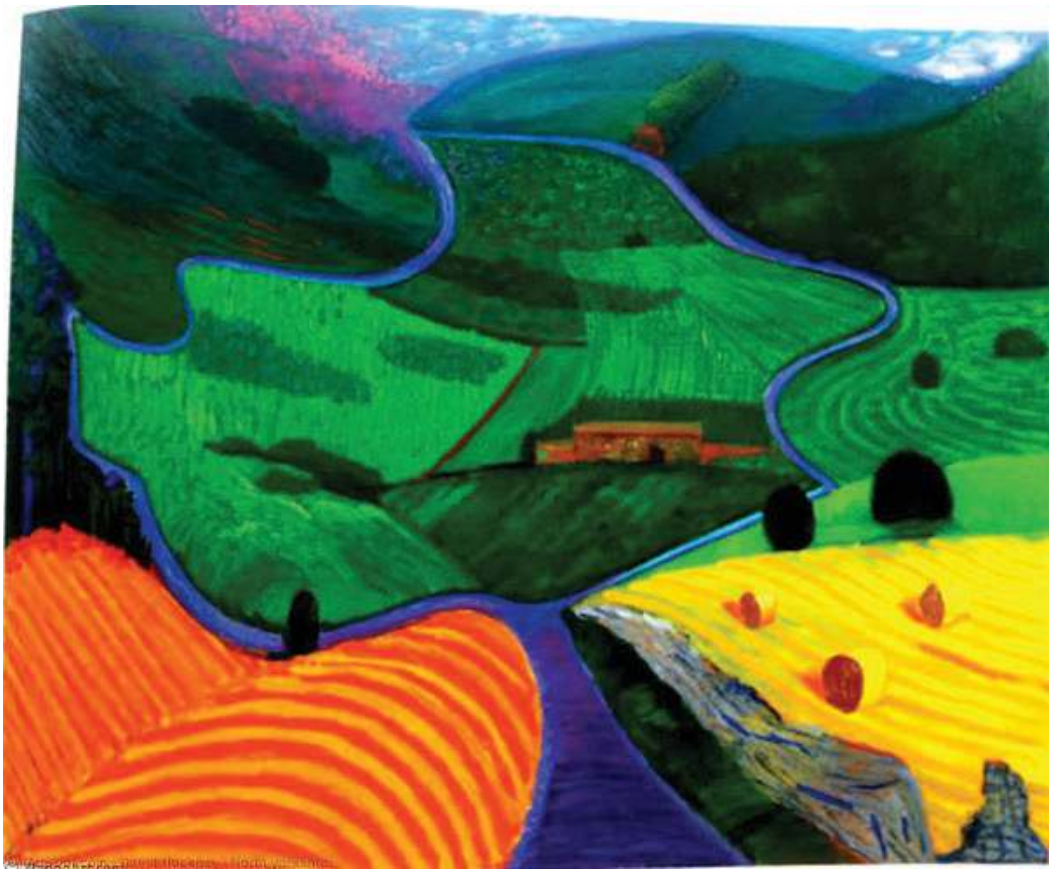


Biz Biriz

David Hockney, CH, RA, Los Angeles, Kaliforniya'da yaşayan 1937 doğumlu İngiliz ressamdır. 1960'lardaki İngiliz Pop Art akımına önemli katkılarda bulunmuş olan Hockney, 20. yüzyılın en etkin sanatçılarından birisi olarak gösterilir.

David Hockney yakın tarihli bir röportajında "Benim için hiçbir şey bu kadar değişmedi," der ve sosyal mesafenin gizli zevklerini över. Kalabalığa asla düşkün olmayan İngiliz sanatçı, salgın olsun yada olmasın günlerini tam da olması gerektiği gibi geçiriyor, Normandiya malikanesinin çiçek açan florasını ortağı ve bir asistanının eşliğinde gözlemleyerek ve boyayarak"Çiçeklenme şimdi başlıyor ve çok meşgulüm" demiştir.Hockney'nin zorunlu yalnızlıktan aldığı zevke rağmen, yeni kitabı bir ömür boyu sürecek yakın karşılaşmalara odaklanıyor.

1950'lerden itibaren Hockney en sevdiği birkaç arkadaşının 150 portresini çalışmıştır, annesi Laura Hockney; matbaacı ve işbirlikçi Maurice Payne; küratör ve bir zamanlar romantik ortak Gregory Evans; ve moda ve tekstil tasarımcısı Celia Birtwell. Hockney "Bu süre zarfında, yani yetmiş yıldır aynı insanları çizen bir çok sanatçı yok mu?" diye sormuştur . Bu konuları tekrar tekrar gözden geçirirken, sevgisi zaman geçtikçe gözle görülür şekilde büyürken, kariyerindeki farklı deneysel anların yanı sıra ömür boyu süren arkadaşlıkların yörüngesine dair günlük bir hesap oluşturmuştur.



“İnsanları tanıdığımda," "yüzlerinde daha fazlasını görüyorum." diyen Hockney, 1960'ların sonlarında, genellikle ilham perisi olarak adlandırılan Birtwell ile tanıştı ve ortaya çıkan portreler, ihtişam ve gönül yarasıyla iç içe geçmiş iki hayatın zaman damgalarıydı.

Sonraki yıllarda, Hockney'in Birtwell tasvirleri onların karşılıklı renk, desen ve sigaraya olan düşkünlüklerini yakaladı: Sık sık gölgeli, yarı açık kapaklardan bakarken elinde sigara, fırfırlı çiçekler giymiş, uzanan hallerini resmetti.
1982'de Los Angeles'ta, Hockney farklı bir şey denedi: Birtwell'in kendine has özelliklerinin polaroid fotoğraflarını çekerek -kahkülünün kıvrılması, burnunun eğimi- ilk kez gözlerinin maviliğini yansıtan tek bir kompozit görüntü oluşturdu.

2019'a kadar devam eden portreler, yanaklarındaki rengi veya elbisesindeki desenleri daha az, bakışlarının yoğunluğunu ve doğrudanlığını daha fazla vurguluyor. Hockney her zaman 'İnsanları yükseltmek için resim yapmam, gördüklerimi çizerim' diyor, yıllar içinde görünüşündeki değişikliklerle yüzleşmenin zorluğunu anlatıyor.

Hockney'in yüz yüze portrelerinin ne zamana kadar devam edeceğine dair bir kesinlik yok henüz,ancak bu çizimler onlarca yıllık birikmiş bilgeliğin bir açıklamasıdır. Sanatçının ölçülen gözlemleri, tek başına aradığımız güzellik türünü yansıtıyor. Hockney, "Bir sanatçının insanlar için yapmaya çalıştığı şey onları bir şeye yaklaştırmaktır" demiştir. "Hepimiz birbirimize daha yakın olabilmek için mesafeyi nasıl ortadan kaldıracağımızla meşgul oluyoruz, böylece hepimiz aynı olduğumuzu hissetmeye başlayabiliriz, biz biriz.....!!”

Yazan: Zeynep Yazıcı

Art Nouveau Istanbul

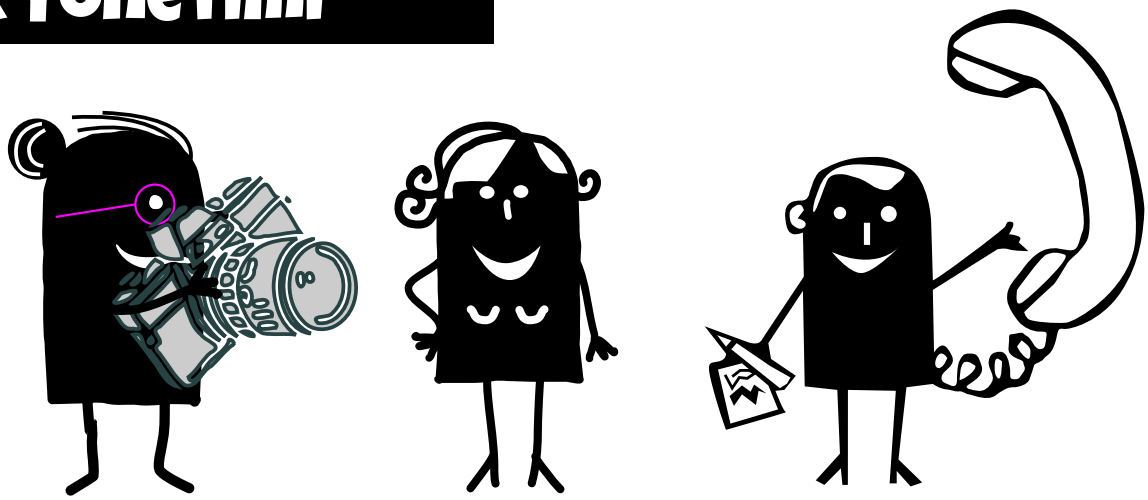


Art Nouveau Istanbul

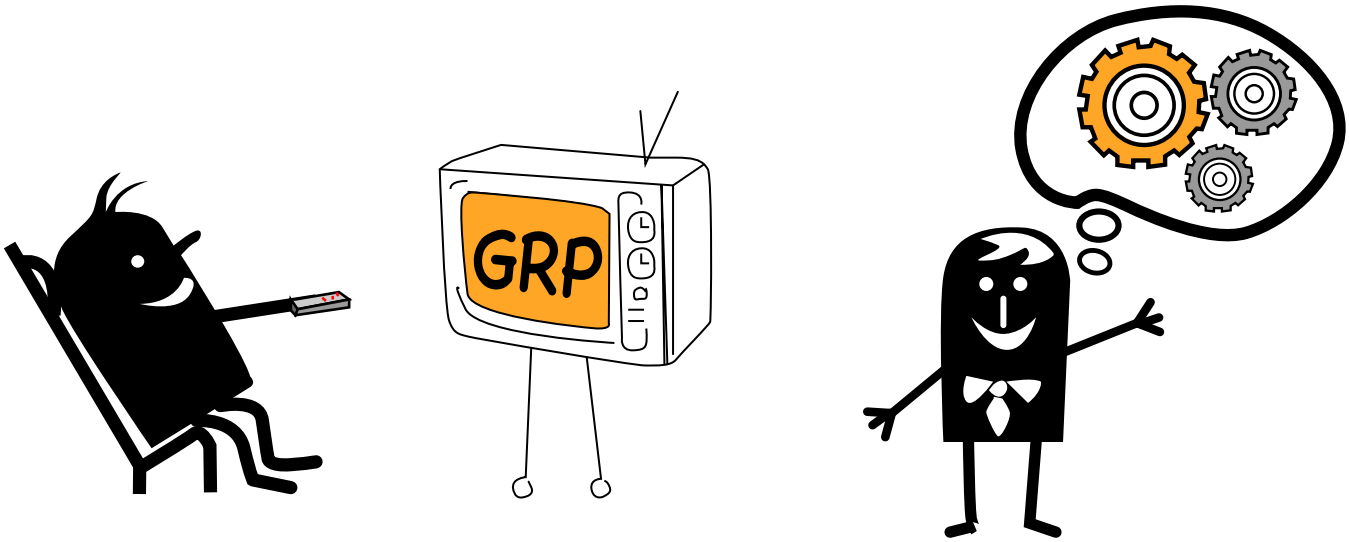


Değerli sanatçılarla Workshop Etkinlikleri
sanatçı ve sanatseveri bir araya getiren sıcak bir oluşum

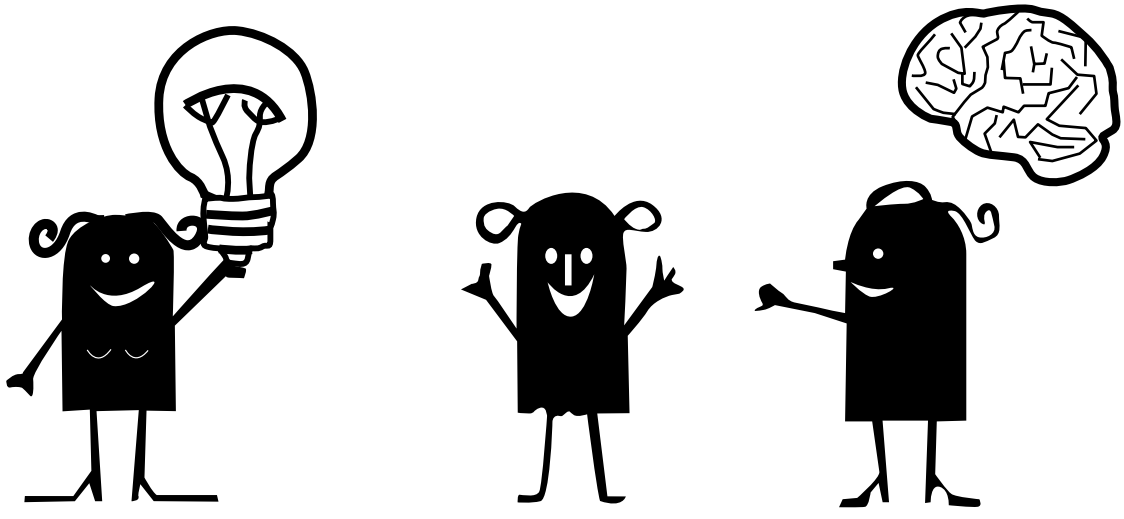
İÇERİK YÖNETİMİ



MEDYA PLANLAMA- SATIN ALMA



SOSYAL MEDYA - DİJİTAL MEDYA - KREATİF



brothers & sisters

BIRAK



Islak kalsın hayallerimiz
Kurutma !
Hatta taze kalsın hayallarde
Bereketlensin toprağında
Serpilerek büyüsün
Ayçiçeği tarlasında .

Yüzünü
Bize dönsün
Döne döne
Gele gele gelebilsin
Güneşe ve aya .

Yazan: Nermin Tahmaz Aşçıoğlu

RENKLER



Ruhuma değdi
Kırmızının üzerindeyim
Al al olmuş bedenimdeyim
Yeşile yürürken,gezinirken alemimde
Sarı sen dur bekle dedim ya !

Sarardım soldum
Turunç tarlasından aldım rengimi.

Siyahla beyazın zıtlığında tepetaklak
Arada deredeyim grilerde.

Maviliğin dünyasından çıkamadım
Yerde miyim gökte miyim
Şu alemde
Mor mor olmuş bedenimde.

Kahverenginin ağırlığı var
Kök salar mısınız bedenime
Yapraklar size sesleniyorum
Dallarınız size küsmesin ...

Kök salar mısınız yüreğime
Pembe tomurcuklarla
Çiçek açar mısınız her mevsimde
Yapraklar size sesleniyorum.
Sabırsızım ama ben yine de ...

Yazan: Nermin Tahmaz Aşçıoğlu

Özel Röportaj Aylin İşcan Yener



Röportaj; Mehmet Demir

SANAT SENİNLE Dergisi



Öncelikle bize kendinizi tanıtabilir misiniz ?

1977 yılında İstanbul'da doğdum. Rumeli göçmeni bir ailenin kızıyım. Ahmet ve Acı Çekirdek adında basılmış iki romanım var ve aynı zamanda kardeşimle beraber aile mesleğimiz olan çifçiliği devam ettiriyoruz.

Edebiyatla olan ilişkiniz okurluktan yazarlığa doğru nasıl evrildi anlatabilir misiniz ?

Ben çok okuyan bir çocuktum, sonra çok okuyan bir yetişkin oldum. Yazmak ise hep varolan bir içgüdüydü benim için... Bir gün kararımı verdim, hazırlıklarımı yaptım ve yazmaya başladım. İlk romanım 2017'nin aralık ayında basıldı.

İlk kitabınızın yayınlanma sürecinde ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

Hiç tanımadığım bir sektörün tüm zorluklarını yaşadım. Romanım bitince ne yapacağımı, nasıl sunacağımı, her ay 2000 romanın raflara çıktığı bir kurtlar sofrasında kendime nasıl yer bulacağımı bilemedim. Bu çok zorlu bir süreçti. Sonra bir yayınevi buldum, kitabım basıldı ve her süreci yaşayarak öğrendim. Gerçekten çok zordu.

Ahmet ve Acı Çekirdek kitaplarınız yoğun bir ilgiyle karşılaştı. Sizce bunun nedeni nedir ?

Okurlar romanlarımı, dilimi ve tarzımı sevdi. Bunu gerçekçi yazıyor olmama yoruyorum. Yani benim romanlarımda normal hayatta herkesin başına gelen şeyler vardır, karakterlerim sokakta rastlayabileceğiniz kişilerdir. İnsanlara kendini yalnız hissettiren romanlar yazmıyorum ben, aksine "yalnız değilmişim" duygusunu okura geçirebilmeyi çok önemsiyorum.

Yazarlık dışında resim koleksiyonu yaptığınız da bilinmekte. Koleksiyonerliğe nasıl başladınız ?

Biz koleksiyonerliğe eşimle beraber başladık. İlk zamanlarımız araştırmak ve öğrenmekle geçti. Sanat eğitimlerine katıldık, sanatçılarla tanıştık, sanatseverlerle bir araya geldik. Ben İyilik İçin Sanat Derneği'yle çok atölye gezdim, çok sanatçı tanıdım. Hepsi derya deniz insanlardı ve onlarla bulunduğum sohbet ortamları bana okullarda öğrenemeyeceğimiz bir bakış açısı kazandırdı. Sonrası tamamen kişisel zevkimize göre şekillendi.

Bir koleksiyoner olarak eser seçiminde nelere dikkat ediyorsunuz ?

Biz seçtiğimiz eserlerde iki şeye çok dikkat ediyoruz. Sevmediğimiz hiçbir eseri almıyoruz. İkinci husus ise asamayacağımız hiçbir eseri almıyoruz. Tüm eserlerimiz görebileceğimiz yerlerde ve baktıkça bize bir şey ifade eden eserler. Bir de benim Fikret Mualla toplama merakım var. Her eserini çocuksu bir coşkuyla seyrediyorum. Yeni sanatçıları da elimden geldiğince destekliyorum.



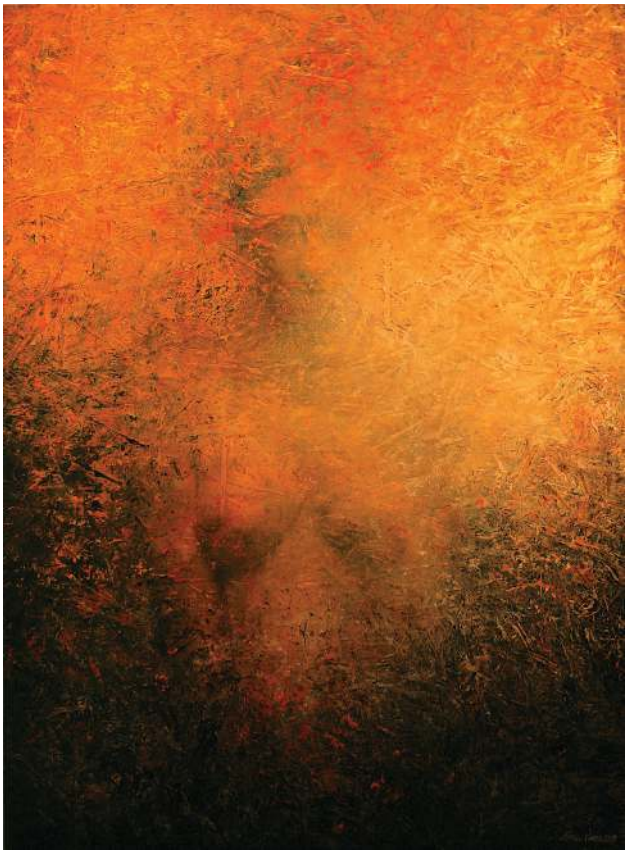
Özel Röportaj Esra Üner



Röportaj; Mehmet Demir

Öncelikle bize kendinizi tanıtabilir misiniz ?

Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Tekstil Bölümü'nden mezunum.Çocukluk hayalimi gerçekleştirmek için üniversiteden sonra İtalya'da stilistlik ve moda tasarımı eğitimi aldım. Kısa bir dönem İtalya'da, daha sonra Türkiye'de farklı firmalarda designer olarak çalıştım. İç sesim, üretme arzum , içimdeki özgür ruh en çok resim yaparken mutlu olunca profesyonel iş yaşamını tamamen bırakarak söyleyemediğim her şeyi sanat ile dile getirmeye başladım . Sevgili Ekrem Kahraman ile çalıştığım iki yıl benim için çok önemlidir.1999 yılında Beyoğlu Güzel Sanatlar Akademisi'ndeki ilk karma sergim ile başladım bu yolculuğa. Bugüne kadar yurtiçi ve yurtdışında birçok kişisel ve karma sergilerim oldu. Sanatçı olmanın da sorumlulukları var , bu sebeple paylaşmak benim için çok önemli. Sanatla terapi çalışmaları yaptırmakta ve çocuklarla birlikte yaratıcı atölye çalışmaları yaparak sokak hayvanları yararına bir sosyal sorumluluk projesi yürütmekteyim. Özel çocuklarla da resim çalışmaları yapıyorum. Bir çok dernek ve sosyal sorumluluk projesinde gönüllü olarak çalışmaktayım. New York merkezli Hub Design başta olmak üzere çok önemli galeriler ve bu konuda aynı dili konuştuğumuz dostlarla yol almaktan çok mutluyum. Çalışmayı çok seviyorum, üretirken yenileniyorum,atölyem benim sığınağım,şifalandığım yer. Çalışmalarımı kendi içsel yolculuğumdan yola çıkarak üretiyorum.İçimdeki çocuğu çok seviyorum kendimi en çıplak halimle ortaya koyduğum yerdir benim sanatım.



Sanat anlayışınızı kısaca anlatabilir misiniz ?

Sanat, özellikle resim en eski iletişim araçlarından biridir. Ben de sanatımla ifade ediyorum içimdekileri. Benim felsefem,yaşam amacım, ruhumun çırpınışları, içsel eğitimim farklı bir dille yansıyor çalışmalarıma. Renklerle ve figürlerle soyut mekanların içinde anlatmaya, sorgulamaya ve insanları düşündürmeye çalışıyorum. "Oldum" diye bir şey yok, her an yeni bir şey öğreniyor ve değişiyoruz; bu heyecanı hiç kaybetmemeliyiz. Resim yapmak benim için şifa, muazzam bir yolculuk ve eğitim. Atölyemde zaman nasıl geçiyor bilmiyorum, gerçekten oradaki huzur hiçbir yerde yok. Bu aşk ile üretmekse benim için vazgeçilmez.İşte bu yüzden sanatın iyileştirici gücünü kullanarak özel çocuklarla çalışmayı çok seviyorum.Yetişkinlere de, içlerindeki potansiyeli farkettirmek resim yaptırtmak çok keyifli. Sanat, çocukların ileriki hayatlarında öyle belirleyici bir unsur olacak ki, bu sebeple çocuklarla çalışmayı çok önemsiyorum. Onların içine sanat tohumu atmak,farkındalıklarını arttırmak benim için çok önemli. Yaşadığımız bu zor dönemde sanat, insanlık için en büyük kurtarıcı ve ciddi bir psikolojik destek oldu. Bunu kavramak bile çok önemli.
Sanatçı olmaktan onur duyuyorum, yaşadığım sürece sanatçı kimliğim ile bu konuda gereken tüm desteği ve paylaşımı yapmak istiyorum.

Eser üretim pratiğiniz zamanla değişti mi ?

Aslında çok değişmedi. Tabi ki yılların tecrübesi bazı şeyleri çok kolaylaştırabilir ama ben her çalışmama aynı heyecanla başlıyorum. Her biri plansız, ayrı bir macera . Dolayısıyla, ilk zamanlar-daki sancıları şu anda da yaşıyorum..İlk başlarken, her resimimin karşısında hala çok acemi ve heyecanlıyım. Sonrasında ise rahatlıyor ve yol alıyorum.Yani aşk sancısı hiç değişmiyor ve değişmesin.

Eserlerinizde işlemekten kaçındığınız bir konu var mı ?

Şiddet, doğaya ,hayvanlara, insanlara,kendine ... Hedefim insanların içindeki sevgiyi, güzelliği, uyandırmak ve dokunmak,bizi kurtaracak şey sevgi ve farkındalık. Pandemi döneminde insanlara en çok yardım eden sanat oldu. Çok zor zamanlardan geçiyoruz. Sanat, bu süreçte ne kadar önemli, özel olduğunu ve iyileştirici gücünü gösterdi.

Sizce sanatçılar anlaşılmama kaygısıyla öznellikten kopuyor mu ?

Aslında ne iş yaparsanız yapın özünüzden koptuğununuzda samimiyeti yitirirsiniz . İnsan önce kendisi için üretmeli,bu da içselleştirmeden pek mümkün değil. Anlaşılamama kaygısı ile üretmek kendi yolunuzdan çıkmak demek. Siz samimi olursanız enerjiniz herkese yansır. Bu çok ince bir çizgi ve sanatçı açısından çok önemli,kaldı ki hiç kimse sizi anlamasa ne olur?

Yeni projeleriniz var ise bunlar hakkında bilgi verebilir misiniz ?

Benim için pandemi süreci çok üretken, atölyemde kendimle çok vakit geçirdiğim bir dönem oldu. Küçük bir ekip ile üzerinde çalıştığımız iki ayrı kitap projemiz var. Mayıs ayında, İstanbul Antika ve Sanat Fuarı ve temmuz ayında, Bodrum Sanat Fuarı'na katılıyorum. Ekimde ise benim için çok yeni ama inanılmaz keyifli işler ürettiğim Mobil Sanat grubuyla karma bir sergimiz var. Yoğun bir sene bekliyor beni. Mutluyum ve bu süreci çalışarak geçirdiğim için çok şanslıyım.



Özel Röportaj Hakan Cingöz



Röportaj; Mehmet Demir

Öncelikle bize kendinizi tanıtabilir misiniz ?

1977 İstanbul doğumluyum. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezunum. İstanbul'un Eyüp ilçesinde ikamet etmekteyim. Resim çalışmalarıma Cihangir Bina ve Atölye Cer'de eş zamanlı olarak devam etmekteyim. Cihangir Bina'yı 2018'de Şevket Sönmez, Gülçin Aksoy, Betül Bolat, Kadir Çelik, Yeşim Ustaoğlu ve Serkan Çakarer birlikte kurduk. İyilik İçin Sanat Derneği ve Ege Yapı'nın ortak oluşturduğu Atölye Cer'de Özge Günaydın, Özge Gürkan, Seher Bediha Yılmaz, Sinan Dağ, Şevket Sönmez, Tolga Turan, Zeynep Çilek Çimen, Zeynep Yazıcı , Batuhan Yaşar Cebli, Betül Bolat , Dilek Yalçın, Cengiz Üstün, Kerem Topuz , Nebahat Karyağdı ve Ozan Alpay'la 2020 den beri çalışmalarımı sürdürmekteyim.

Eserlerinizi hiç görmemiş birine eserlerinizi anlatmanız gerekirse nasıl anlatırdınız ?

Kendimi İstanbul'a Haliç'ten ''bakan-düşünen'' bir ressam olarak tanımlayabilirim. Konularım; İstanbul başta olmak üzere ''İnsan-Şehir'' veya ''Bireysel bellek -Toplumsal bellek'' denebilir.
Kamusal alandaki bireyin varolma biçimleridir.

Figüratif tarzda ürettiğiniz eserlerde kişinin geçmişe olan özlemini ve yalnızlığını işlediğinizi söyleyebilir miyiz ?

İstanbul kadim bir şehirdir. Kültürel bir derinliği var. Resimlerimi üretirken özellikle bir zaman dilimini imlemiyorum. Resimlerimdeki zaman algısını özellikle geniş bir aralıkta tutuyorum. Yalnızmış gibi gözüken figürler toplum olabilme çabası içindedir. Kimi zamanda toplumdan kopma arzusu figürlerde belirir. Resimlerim bu çelişikliğin biçimleridir.

Sizce desen resmin temeli midir ?

Desen; resmimin ilkel halidir. Bir başlangıç; Resmin ideası önce burda kendini sezgisel olarak gösterir. Tuvale geçtiğimde ideanın olgunlaşması için çalışırım. Bazen sonuçlanır bazen de sonuçlanmaz. O çalışmayı kaldırır bir kenara koyarım. Yıllar sonra sonuçlandırdığım resimler oldu.Nihayetinde bir şey çıkmazsa kaldırıp atıyorum

Resim yarışmalarının sanatçının görünürlüğü üzerinde ne gibi katkıları olduğunu anlatabilir misiniz ?

Resim yarışmaları genç sanatçılar için bir moral ve motivasyon kaynağıdır. Bu maddi destek belki bir atölye kurmasına vesile olabilir. Toplum içinde sanatçı olarak kabul ve teveccüh görmesi için yılmadan üretmeye devam etmesi gerekecektir .

Şu ana kadar 4 kişisel sergi ve birçok karma sergide yer aldınız yakın dönemde yeni sergilerinizi görecek miyiz ?

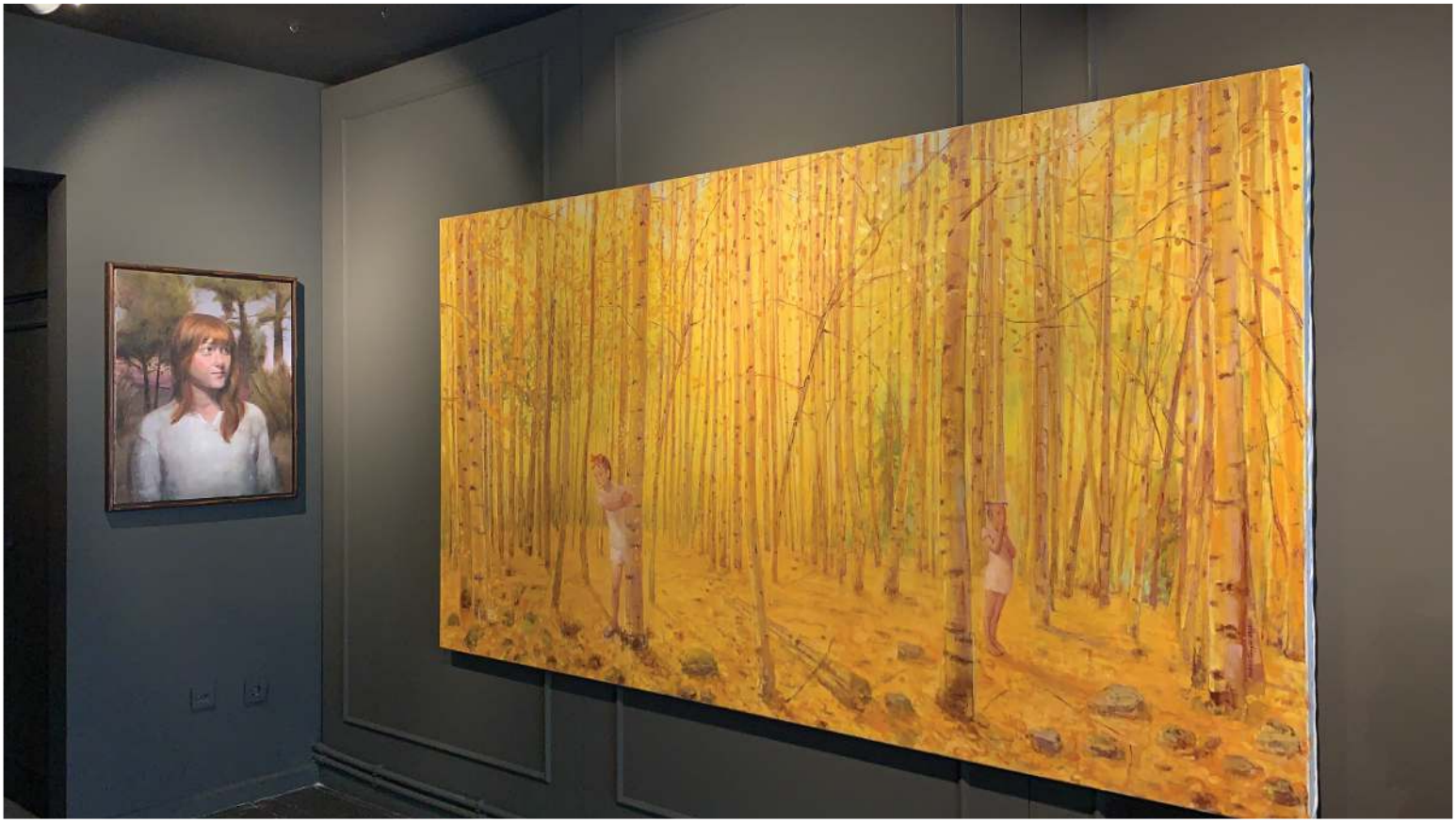
Önümde bir çok fuar ve karma sergiler var. Bu sergiler için resim üretimime yoğun bir şekilde devam etmekteyim. 2019'da kişisel sergim için planladığım yüz portreden oluşacak serginin çalışmalarımı sürdürmekteyim. 2021 yılının son aylarında gerçekleştirmeyi umuyorum.



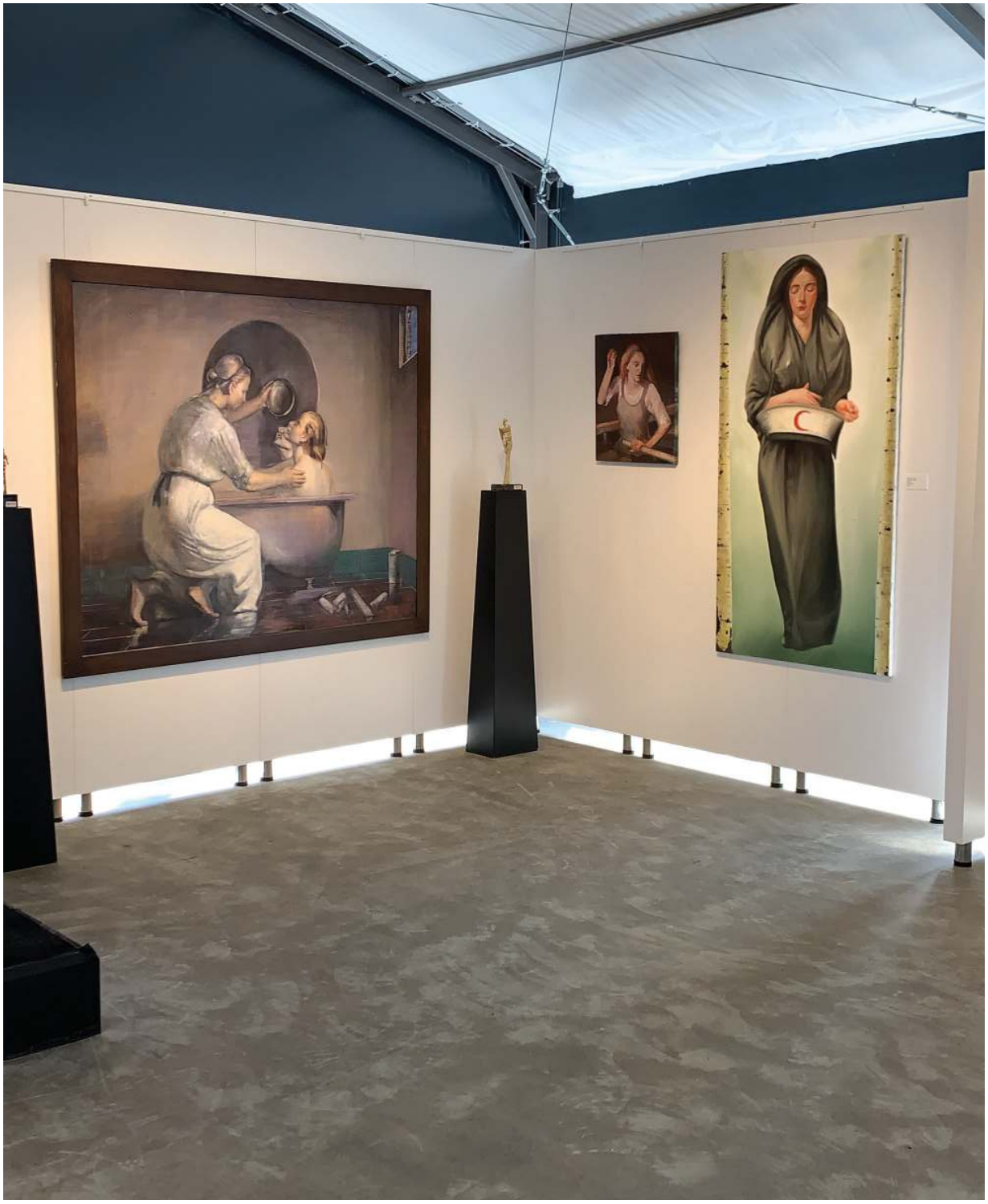




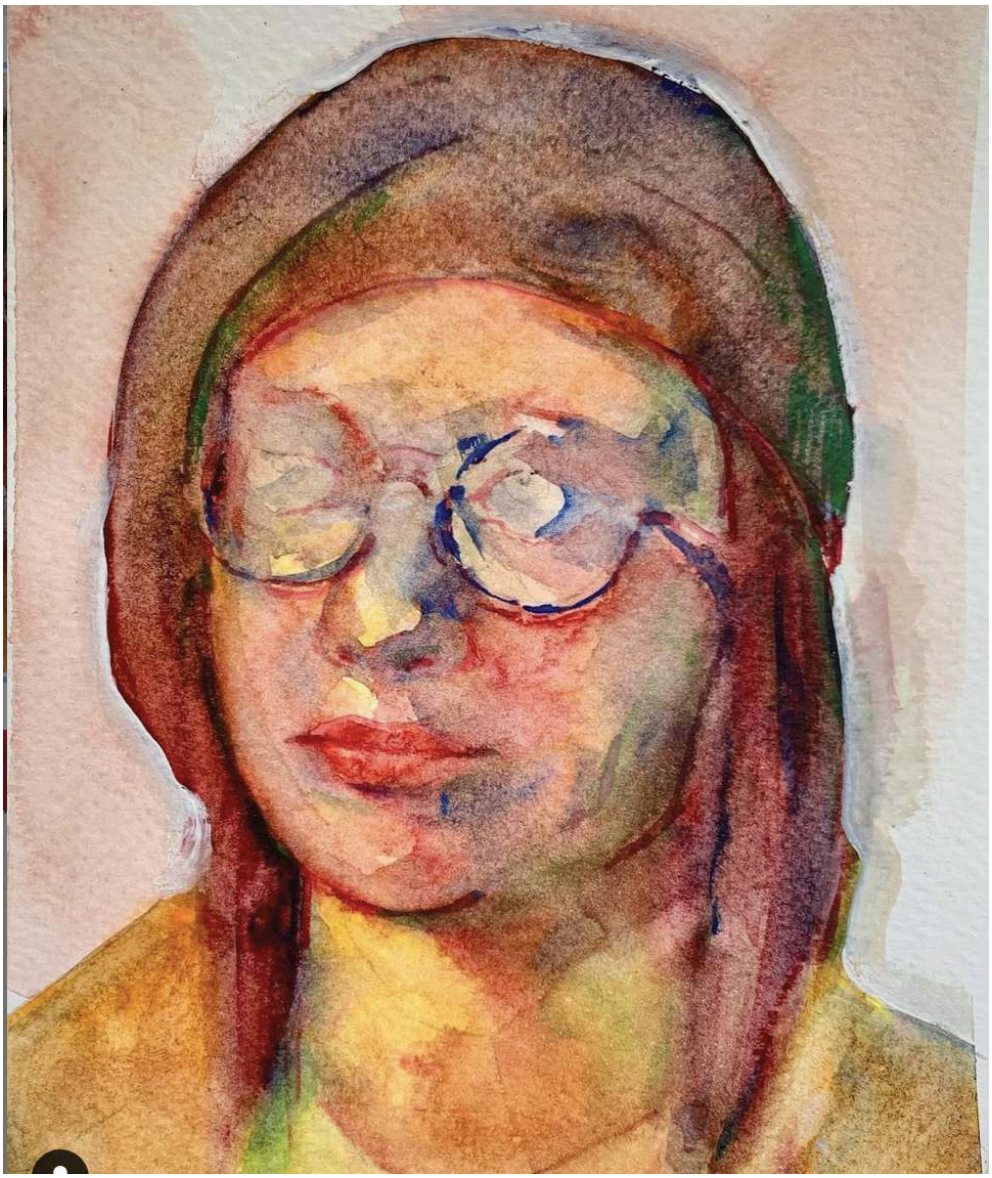




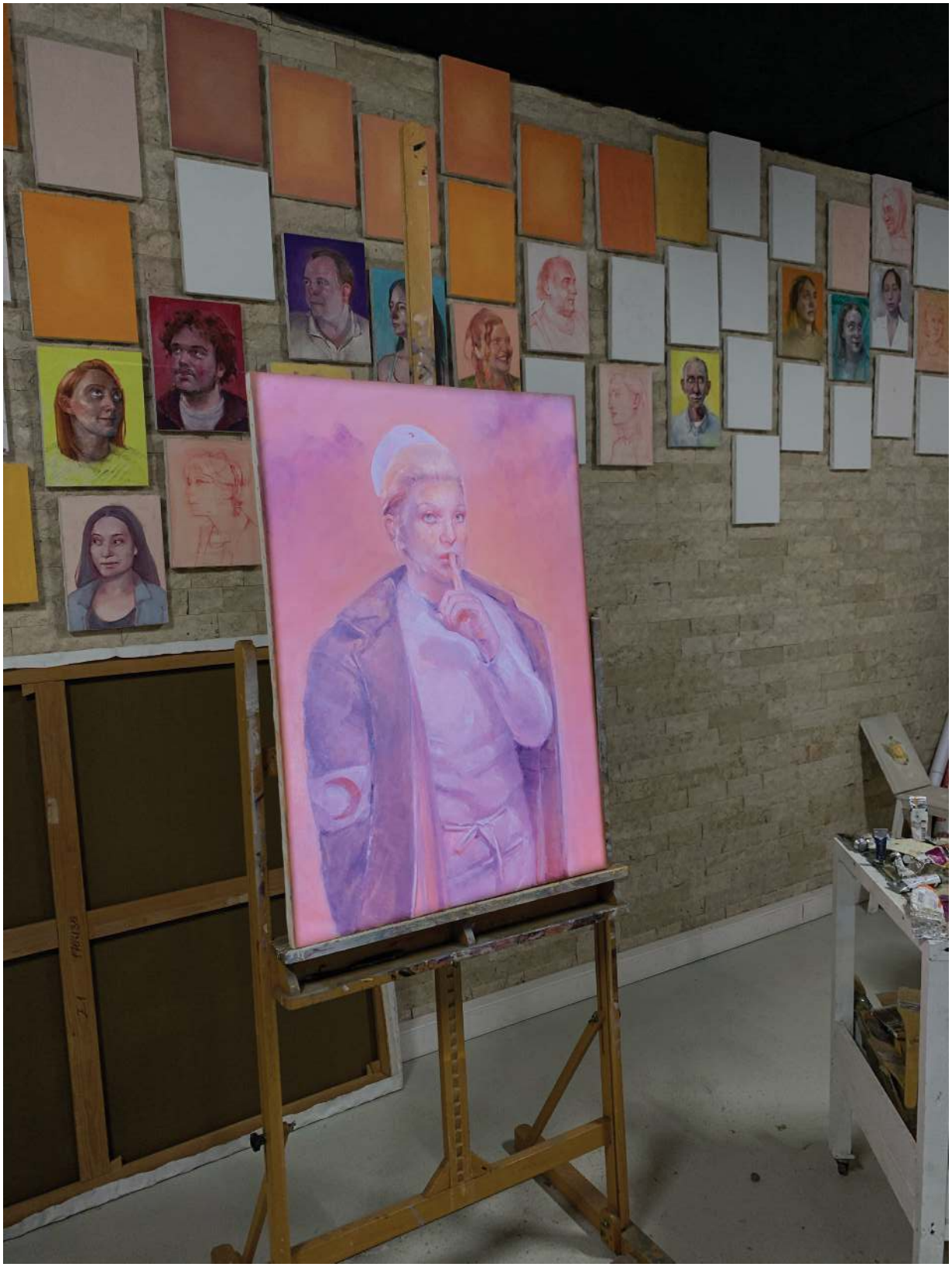














Art Nouveau Istanbul

Üretim alanı:
Kuzguncuk Mahallesi Bahçesaray Sokak No:37/1, 34674 Üsküdar/İstanbul, Türkiye
Referanslar: Eski Bademli Dükkanı, Bright Purr
https://www.instagram.com/artnouveauistanbul/
http://www.artnouveauistanbul.com/
+905375157829

Art Nouveau Istanbul



Özel Röportaj Nebahat Karyağdı



Röportaj; Mehmet Demir

SANAT SENİNLE Dergisi

Öncelikle bize kendinizi tanıtabilir misiniz ?

Merhabalar, Antalya doğumluyum. Güzel Sanatlar Lisesi'nde okudum, lisansım Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümüdür. Yüksek lisansımı plastik sanatlar ana dalında yaptım. Çocuk yaşlardan beri resimle ilgilendim, resim yarışmalarına katılarak başladığım yolculukta 2004-2005 yılında "Yılın En İyi Genç Ressamı" yarışması ile sanat camiasına girdim, henüz üniversitedeyken. Bu serüvende pekçok "Yılın genç sanatçısı" ödüllerini aldım. Tiyatro, sinema, arkeoloji, kadim kültürler ilgi alanımdır. Beni yüreklendirip yetiştiren öğretmenlerimin izinde gitmekteyim ayrıca 12 yıldır özel okullarda görsel sanatlar öğretmenliği yapmaktayım. AIAP UPSD yönetim kurulu üyesiyim 9 yıldır.

Eser üretim sürecinde nelere dikkat ediyorsunuz ?

Kendinizi nasıl beslerseniz, biriktirirseniz üretiminizi etkiler. Kendimi geliştirmeye çalışıyorum,sanat tarihi ilgi alanım. Pandemiden önce sadece bazı resimleri ve sergileri görmek için yurtdışına çıkıyordum. Ortaya çıkartılan çalışmalar öz benlikten ve ruh halimizden, mesele edindiklerimizden türeyenler. Üretim hayata bakışın yansıması aslında, bunun için bazen bir şiir, bir kitap bir oyun, bir film ilhama sürüklüyor, beni umutlandırıyor ve aktarım başlıyor. Güzel filmler izlemeye, eser görmeye, okumaya ve içime çekilmeye dikkat ederim, eser üretirken.

Eserlerinizde sıklıkla bisiklet ve ağaç formunu görmekteyiz. Bunu dayandırdığınız bir nokta var mıdır ?

Anadolu kültürünün ve Türk kültürünün içinde bir arayışım vardı ve hep var. Bu süreçte şamanizm çok etkiledi beni. Ağaçlar kadim kültürlerde önemli motiflerdendir. Mehmet Siyahkalem'in varlığı aynı dönem Ezel Akay'ın "Hacivat ve Karagöz neden öldürüldü?" filmi beni çok etkiledi. Kimliğimizin kökenlerini arayışımda ışık oldular. Kendi kültürümüzden çok etkilendim, bizans sanatı da buna dahildir. Bisikletim hiç olmadı, bir özgürlük alanı, toplumsal baskıdan, üzerimize giydirilen rollerden, kendimize bile yabancılaşmadan bir kaçış aracıydı benim gözümde. Onun için resimlerimde bir dönem kullandım. Marcel Duchamp'ın "Bisiklet Tekerleği" kadar bilinçaltını özgürleştirme çabası içinde değildim, benim özgürlüğümü temsil ediyordu.

Kimi sanatçılar eserlerinde belli başlı renklerle karşımıza çıkarken sizin ürettiğiniz eserlerde renk skalanızın çok geniş olduğunu görmekteyiz. Bunun bir nedeni var mıdır ?

Renk çok önemli bir unsur resimde, onu özenli kullanmak gerekir. Pekçok örnek aldığım usta da böyle yapmıştır. Benim dışavurumcu yani ekspresif bir tarzım var, bazen coşkumu renkle aktarıyorum ve çok cesur bir palet kullanıyorum. Bazı renkler var,onları kullanmadan düşünemiyorum, hiçbirşey hissetmiyorum.

UPSD yönetim kurulunda yer almaktasınız bize UPSD içindeki görevinizden biraz bahseder misiniz ?

Dünya Sanat Günü'nü ilk kutlayan öğretmendim, yönetime dahil olduğum yıllarda yedek üye olarak başladım. O zaman yüksek lisans yapıyordum çünkü. Eğitim camiasına yayılması için çalışmalarda yer aldım. Dernek adına verilen görevlendirme ile resim yarışmalarında jüri üyelikleri de yaptım.Dünya Sanat Günü çalışmaları, ödülleri, sosyal medya hesapları yönetimi, jürilik gibi görevleri yerine getirdim. Dernekte en çok önem verdiğim şey sanatın çocuklarımıza ulaşması için farkındalık yaratacak çalışmalar planlamak ve içinde olmak. Muhsin Ertuğrul çocukları ücretsiz tiyatro seyircisi yaptı. Böylelikle onları sanat seyircisi olarak bir ömürlük kazandı. Bunu okuduğumda çok etkilendim, çocuklara sanatı sevdirip onları sanatsever yapmak, öncelikli benim için.



Öğretmen olmanız eser üretimi yaparken konu bağlamında sizi kısıtlıyor mu ?

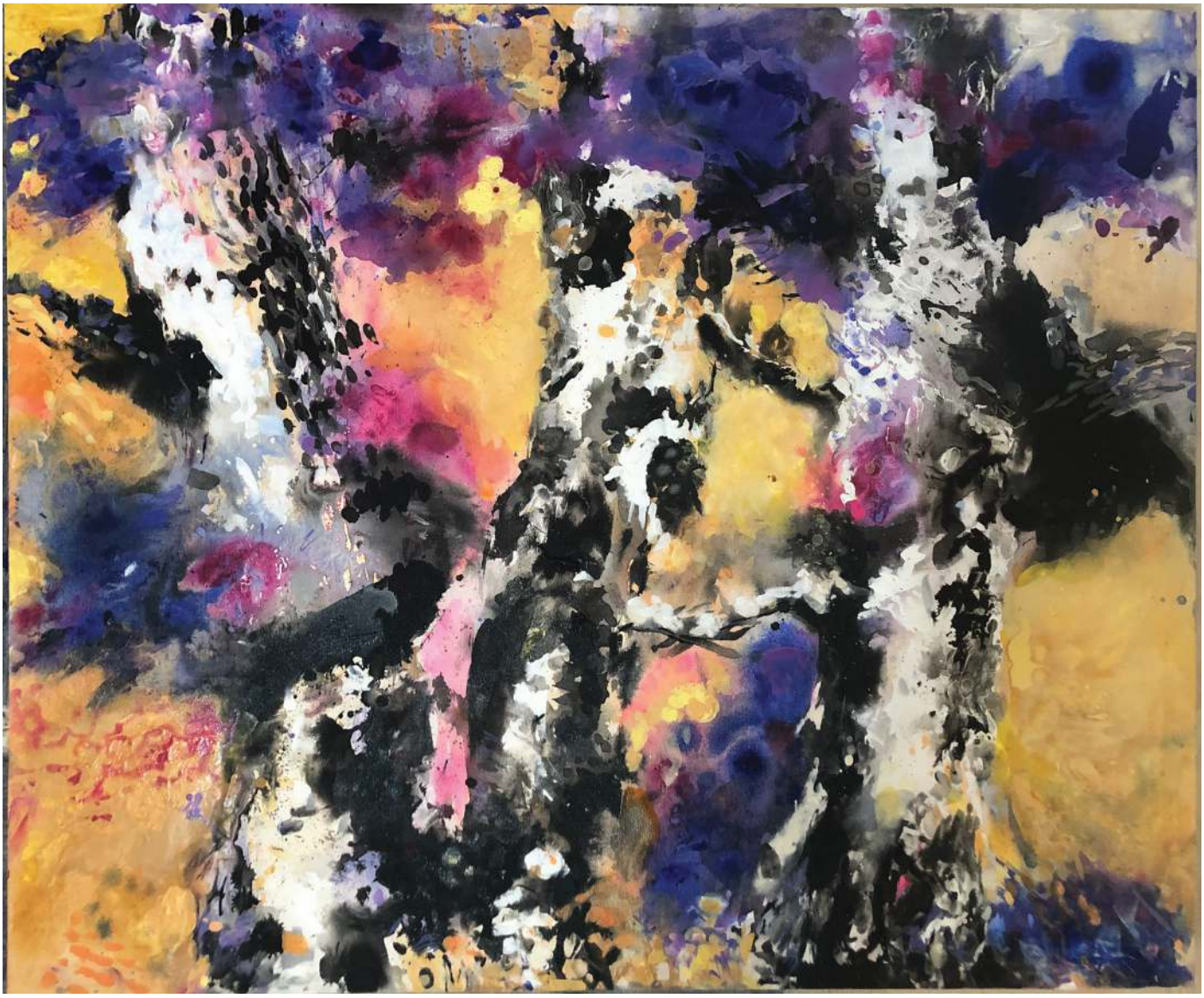
Bir sanatçıyı konu tercihleri kısıtlamaz. Konu bağlamında mesleki durumum beni kısıtlamadı. Hem öğretmenlik hem profesyonel ressam hayatı benim olmazsa olmazım. Öğrencilerimin renkli dünyası ve üretimleri yeri geldiğinde bir Monet, bir Picasso izlemek gibi heyecanlandırır beni. Ustalar ışığımızdır, tabii ki...

Yurt içinde ve yurt dışında bir çok proje ve sergide yer aldınız. Yakın zamanda içinde yer alacağınız bir proje varsa hakkında bilgi verebilir misiniz ?

Pandemi araya girmeseydi, sanat eğitimcilerine konferans verecektim. İtalyan bir galeri ile Milano'da bir fuara katılacaktım, planlar değişti. İyilik Için Sanat Derneği'nin Atölye Cer projesi sanatçılarındanım. Atölye Cer'in önümüzdeki aylarda bir karma sergi projesi var ve takiben açılacak fuarların hepsinde eserlerim seyirci ile buluşacak. Ovoo Art ile Art Ankara'da bir eserim sanatseverlerle buluşacak. Fuarın daha önceki yıllarda ödül verdiği bir genç sanatçı olduğum için özel bir davet aldım. Sanatçı arkadaşlarımla yine karma sergi projelerim var. Yurtdışına çıkış şu an için zor görünüyor sanal olan projelerde yer almak istedim bu sebeple. Kişisel sergim için sürpriz hazırlıklarım var.













Dünyada Anneler Günü, Babalar Günü, Tiyatrolar Günü, Sevgililer Günü, Barış Günü ve daha pek çok kutlama ve anma günü vardı. Lakin bir "Dünya Sanat Günü" yoktu! UPSD (Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği) Başkanı Bedri Baykam yönetim kurulu ile yaptığı toplantılar sonucunda "Dünya Sanat Günü" teklifini hazırladı. 2011 Nisanı'nda Meksika'da UPSD'nin üyesi olduğu, UNESCO Resmi Partneri AIAP/IAA Uluslararası Sanat Dernekleri Dünya Genel Kurulu yapıldı.Oybirliğiyle Leonardo da Vinci'nin doğum günü "Dünya Sanat Günü"oldu. Leonardo da Vinci'nin multi-disipliner kimliği, hem bilim insanı hem sanatçı oluşu, eşsiz keşifleri diğer önerilecek isimleri geride bıraktırdı. Başlangıcı böyle olan serüven 2012 yılından itibaren Los Angeles'tan Haiti'ye, Meksika'dan Türkiye'ye, Paris'ten Hindistan'a dünyanın hemen hemen her yerinde sanatçı dernekleri, bağımsız sanatçı ve sanatseverler önde gelen müzeler, kurumlar ve sanat galerileri tarafından 15 Nisan Dünya Sanat Günü olarak kutlanmaktadır.

Bu serüvende ben de Bedri Baykam'ın katılımıyla öğrencileri ile Türkiye'de Dünya Sanat Günü'nü kutlayan ilk görsel sanatlar öğretmeni oldum 2012 yılında. Ve o yıl bir resmimi sosyal medyada yaptığım bir çekiliş ile hediye ettim. Hem bir öğretmen hem bir sanatçı olarak amacım yetişen nesli sanata duyarlı yetiştirmek, sanatseverlere de farkındalık kazandırmaktır. UPSD Yönetim kurulunda yer aldığım süreçten itibaren öncelikli hedefim okullarda öğrencilerin bu günü bilip kutlamasıydı. Bunun dışında pek çok sergi düzenleyip, paneller, sokak kutlamaları, söyleşiler yaptık dernek olarak.



Ayrıca kutlama yapan kurumlarca davet edildik pek çok organizasyona. 2020 yılında UNESCO'nun ilk resmi "Dünya Sanat Günü" kutlandı. Ülkemizin tamamında şimdilik kutlanmasa da her yıl 15 Nisan' ı pek çok özel ve resmî eğitim kurumu anaokulundan üniversiteye kadar kutlamakta. 2013 yılında Barcelona' da bir sanat kurumu yetkilisi arkadaşıma sormuştum Dünya Sanat Günü'nü biliyor musunuz diye! Bana doğru cevabı verirken yukarıda yazdığım tüm detayları da sözlerine ekledi. Açıkçası şaşırmıştım. Geçtiğimiz yıllarda dünyanın pek çok yerinden sosyal medya paylaşımlarını gördükçe duygulandım. Özellikle Walt Disney favori karakterim deniz kızı Ariel ile olan Dünya Sanat Günü kutlaması animasyonunu görünce gözlerim doldu.

Sanat bir yılı geçkin süredir yaşadığımız pandemi günlerinde en önemli yol arkadaşımız oldu. Zor zamanlarımızda nefes oldu SANAT! Bir ara evler atölyeye dönüştü, herkes resim , heykel yapmaya başladı. El sanatları, dijital çizim ve benzeri pek çok hobi edindi, kendini keşfedip mutlu olmaya çalıştı. Aslında yol arkadaşlarımızı bulduk, sağlığın mutluluğun önemini anlarken.

Dünya Sanat Günü resim, heykel, fotoğraf ve performans sanatlarını kapsayan bir farkındalık günü. Sanatın önemi sanatçının kutsandığı bir gün aslında. Bu yıl bu anlamlı günü sanatın gerekliliği ve sanatın önemini kavrayarak kutlamanız dileğiyle...

Nice sanat dolu günlere!

Özel Röportaj Peyman Babil



Röportaj; Mehmet Demir

SANAT SENİNLE Dergisi

Öncelikle bize kendinizi tanıtabilir misiniz ?

İdil'de doğdum. İlk orta ve lise öğrenimimi bu ilçede tamamladım. Lisans eğitimimi Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesinde yaptım. Ardından İstanbul Üniversitesi Adalet Yüksek Okuluna kaydoldum. Bir dönem okudum. Bitirmeden ayrıldım İstanbul Ticaret Üniversitesi sinema tezli yüksek lisans bölümünde okumaktayım Bir yandan da Sinada Dergisi'nin İstanbul Anadolu Yakası temsilciliğini yapmaktayım. Bağcılar Kültür Ve Sanat Merkezinde de bir yıl tiyatro eğitimi aldım. Yine Bakırköy Sanatçılar Merkezi'nde (Basad 'da) bir dönem tiyatro eğitimi aldım. İnsan adlı kısa filmde oyuncu olarak yer aldım İstanbul 'da Türkçe öğretmeniyim

Çocukluğunuzda kitapla ilişkiniz nasıldı ?

Şu anda kendisi de yazar olan arkadaşım, Yavuz Ekinci ile en çok kim daha fazla kitap okuyacak diye iddiaya girerdik.Okumayı çok severdim.Hala da öyle...Okumaya aşık biriydim. Buna salt bir kitap ilişkisi de denemez aslında.Ne bulursam okumaya çalışan biri...mesela bir gazeteyi elime aldığımda adresine kadar ,basım yerine kadar okurdum.
Dünya klasiklerini lise yıllarında bitirdim.
Kültür-Sanat dergilerinin sıkı bir takipçisiydim.
Nazım Hikmet, Ahmet Arif, Turgut Uyar,
Edip Cansever, Cahit Külebi, Cemal Süreya, Oğuz Atay severek okuduğum şairlerdi. Tüm kitaplarını okudum.



Kitap yazma sürecinizi biraz anlatabilir misiniz ?

İlk şiirim'' Umurunda mı' adıyla Sabah Gazetesi'nde Mazlum Göknel 'in Al Kalemi Eline köşesinde yayımlandı. Daha sonraki şiirlerim Kültür Sanat Felsefe Dergisi İnsancıl'da yayımlandı.2020 yılına gelince şiirlerimi kitaplaştırma düşüncesi oluştu. Milliyet Sanat Kültür Ekinde Özge Günaydın yayınevi ile ilgili tanıtım yazısını gördüm. Yayınevi dünyasına oldukça iddialı başlangıç yapacaklarına dair sözleri bende büyük bir heyecan yarattı.Kitabı basmaya karar verdim.

Kitabınız yayınlandıktan sonra nasıl tepkilerle karşılaştınız ?

İlk kitaplara biraz önyargılı yaklaşıldığını düşünürüm. Bu bir yazar için en büyük handikap.İlk kitabım olduğu için zorlu bir sürecin beni beklediğinin farkındaydım... Tanınmıyordum.Tanınmaktan kastım ünlü olmak değil asla...Öyle bir düşüncem de yok. Bu bir şahsi istek değil.
Fakat Lita okunsun...bilinsin istiyorum.Büyük emek var.Her şiirin hikayesi var. Tepkilere gelince , Lita için benzersiz bir kitap ,çok farklı bir dili var diyenler var.Lita nasıl bir kitap ? Onun yorumunu okuyan ve okuyacaklara bırakmak istiyorum.
En güzel sözü okur söyler diyorum...
Sevgiyle...

Yazmaya başladığınız yeni bir kitap var mı ? Okuyucuları neler bekliyor ?

Yeni bir kitap için hazırlıklarım var.Hatta adı bile hazır diyebilirim... Açıkçası çıkmasını dört gözle beklerim ben de ,okuyucularım gibi...Heyecanlıyım çok...Çıkması için acele ediyorum da sayılır.
Çok kısa zamanda diyeyim
Kendilerinden mutlaka bir şeyler bulacaklar...
aşkın renginde bir kitap olacak heyecanla beklesinler

Özel Röportaj Serina Haratoka



Röportaj; Mehmet Demir

SANAT SENİNLE Dergisi

Öncelikle bize kendinizi tanıtabilir misiniz ?

1979 İstanbul doğumluyum... 10 yaşında İtalyan Lisesi'ne attığım ilk adımla hayatım sanatın içinde evrilmeye başladı diyebilirim. Çok erken yaşta mitoloji, sanat tarihi, teknik resim ve karakalem konularına keyifle daldım. Ortaokul-lise döneminde ayrıca düzenli olarak resim dersleri aldım. Üniversite eğitimimin ilk basamağı mimarlık fakültesi olunca sanat tarihi; arkeoloji ve mimarlıkla harmanlanıp hayatıma tam anlamıyla dahil oldu. On sekiz yaşımı doldurur doldurmaz profesyonel turist rehberliği brövesi aldım. Turizm Bakanlığı'nın uzun kurs dönemi ve tüm Türkiye'yi kapsayan turu ve sonrasındaki zorlu sınav süreci hayatımda üniversite dışında yine önemli bir basamak oldu.

Sonra uzun yıllar turizm sektöründe farklı organizasyonlarla dünyanın dört bir yanına seyahat etme fırsatı buldum.

Eğitim aşkım çok sevdiğim Barcelona şehrine taşınmam ve orada ikinci üniversite eğitimi almamla devam etti. Sadece sahne sanatları ve sinema konusunda uzman olan UACE isimli özel bir üniversitede Rejisörlük ve Görüntü Yönetmenliği bölümlerinde çift dal eğitim aldım.

Barcelona'da yaşamak sadece İspanya değil tüm Avrupa'nın sanatını ve kültürünü çok daha derinden tanımak adına büyük bir tecrübe oldu..

Yedi yılı aşkın bir süre boyunca hem öğrenci olarak hem de turizm sektöründe çalışarak ve dünyayı dolaşarak İspanya'da yaşadım.

Sonra evlilik ve İstanbul'a dönüşle yeni bir sayfa açıldı hayatımda. Anne olup, hayat akışını düzene sokunca hemen sanat dünyasına geri döndüm. Üniversiteden beri en sevdiğim pratiklerden biri olan fotoğraf sanatı ile tekrar sanat icra etmeye başladım. 2015 yılında ilk kişisel sergimi Kafkasya'daki atalarımızın izini sürdüğüm "Kabardey Balkar ve Çerkesler" belgesel çalışmam ile açtım.

2019 yılı hem benim fotoğraftan yavaşça tekrar resim sanatına döndüğüm, hem de oğlum Alp ile "Kültür Mantarı Sanat Hareketi" isimli sosyal sorumluluk projemizi başlattığım yıl oldu. Bir süredir yeni atölyemde resim çalışmalarıma devam ediyorum. Farklı sergi organizasyonlarına katılıyorum. Pandemi koşulları müsaade ederse mayıs ayında ikinci kişisel sergimi açmak için hazırlanıyorum.



Kültür Mantarı Sanat Hareketi nedir ?

Kültür Mantarı Sanat Hareketi toplumda sanat tarihi, sanat dalları ve kültürel anlamda bir farkındalık yaratmak adına oğlum Alp ile birlikte başlattığımız bir sosyal sorumluluk projesi. Tamamen bireysel olarak şekillenen başlangıçta çocuklu aileleri hedef alan zamanla oldukça geniş bir yaş aralığına hitap eden bir proje halini aldı.

Sosyal medya üzerinden paylaştığımız sanatın dününe, bugününe dair sanat dallarına odaklanan bilgileri ayrıca benim uzun zamandır tatbik ettiğim bir takım ruhani farkındalık temaları ile harmanlayıp paylaşıyoruz. 3. Yılımızda anaokulundan üniversiteye farklı yaş gruplarında, sonrasında da yetişkinlere uzanan bir söyleşi formatımız var. Farklı kurumlarla yaptığımız işbirlikleri ile toplumsal olarak bu farkındalık tohumunu atmak adına çok başarılı çalışmalar yapıyoruz. Proje ticari bir hedefle başlamadığı için kendi kendini sulayan bir bahçe gibi finansal anlamda üreten ve ürettiğini paylaşan bir hal aldı.

Kültür Mantarı hareketini kurarken ne gibi zorluklarla karşılaştınız ?

Öncelikle ilk hedefimiz ana akım medya kuruluşlarında belgesel programlar hazırlamaktı. Maalesef bu fikir sadece romantik bir hayal olarak görüldü. Büyük firmalar toplumun böyle bir sanat farkındalığına hazır olmadığı ile ilgili nutuklarla karşıladı bizi. Gerçek anlamda sürdürülebilir bir iyileşme programı sanırım bu tip büyük holdinglerin hedefi değildi ya da bir anne ve oğul projesine güvenmek istemediler.

Ana medyadan ilgi göremeyince sosyal medyada varolmak adına instagram platfomunu seçtik. Ben programın müsaade ettiği son harfe kadar yazılarımı bilgi ile doldurmak isterken birçok kişi böyle uzun yazıların okunmayacağını, çocukların böyle derin bilgilerle ilgilenmeyeceğini, kırsal kesim insanına asla ulaşamayacağımızı vb. birçok eleştiri ve motivasyon kırıcı yaklaşımlarda bulundu.

Biz vazgeçmedik. Alp de kendince epey çaba gösterdi. Videolar hazırladık, yazılacak konuları özenle seçtik. Bugün yetmiş binin üstünde bir takipçi sayısı ile sadece bilgi ve iyilik adına paylaşımlar yaparak var olmaya devam ediyoruz. İlkokul çağındaki çocuklardan kırsal kesimden ileri yaşta insanlara oldukça geniş bir yelpazede bizi sevgiyle takip eden dostlarımız var.

Tanıtım kısmı en can sıkıcı kısımdı sanırım. Ünlü isimlerden destek istemek, belirli bir yaştan sonra kendimi açıklamak zorunda kalmak... İlk yıl oldukça zorlu geçti diyebilirim.



Kültür Mantarı Sanat Hareketinin amacı nedir ? Bu amaç için bugüne kadar hangi projeleri gerçekleştirdiniz ?

Amaç, toplumu zengin-fakir, eğitimli-eğitimsiz, çocuk-yaşlı vs. diye ayırmadan ortak ve basit bir dille,bilgileri duygu ve düşüncelerle harmanlayarak sanat sevgisini önce zihinlerin sonra da evlerin içine sokmak.

Bu bağlamda en büyük iki işbirliğimizi İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür AŞ ile yaptık. İstanbul'un kalbinde bir parkta bir araya geldiğimiz İstanbullularla önce sanatın geçmişten bugününe sonra da bu bilgiyle şifalanma üzerine harika bir söyleşi yaptık. Diliyorum yakın gelecekte Kültür AŞ işbirliğimiz büyüyerek devam edecek. En büyük hayalim belediye çalışanları ile bu tip çalışmalar yapmak. Toplumun en değerli iskeleti halk ve halk için çalışanların sağlıklı iletişimidir diye düşünüyorum.

Bir başka değerli işbirliğimiz gönüllü olarak Milli Eğitim Bakanlığı için EBA Tv'ye hazırladığımız sanat tarihi videoları. Alp ile harika konuları seçip özenle hazırladığımız videolar yaz aylarından beri Eba Tv'de yayınlanmakta.

Birçok özel ilkokul, ortaokul, lise ve üniversite öğrencileri ile söyleşilerde buluşma imkanı bulduk.

Dileğimiz pandemi sonrasında bu söyleşileri İstanbul dışına da taşıyabilmek. Ulaşabildiğimizin de üstünde bir sayıda insanla gözgöze sanatı konuşabilmek...

Gelecek planlarınız hakkında bilgi verebilir misiniz ? Kültür Mantarı Sanat Hareketini nerelere taşımak istiyorsunuz ?

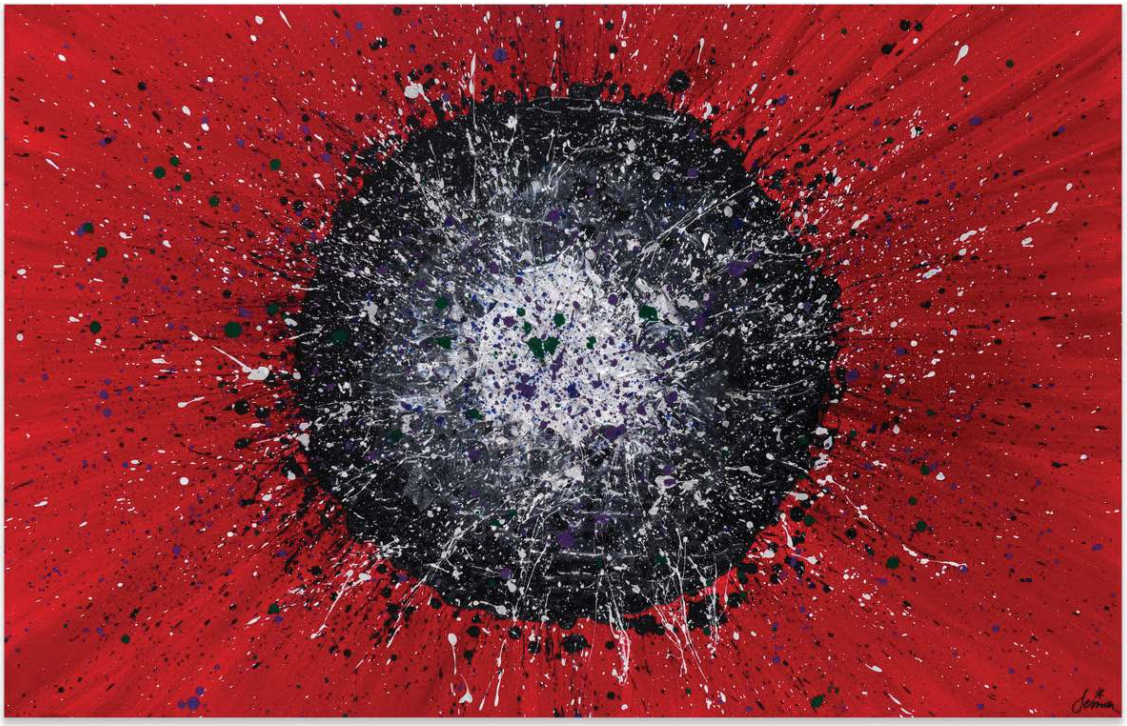
En büyük hayalimiz halkla içiçe yaşayan ve sanat konusunda hiç farkındalık sahibi olmayan insanlarla söyleşiler yapıp sanatın hayatın en gerekli parçalarından biri olduğunu anlatabilmek.

Milli Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Büyükşehir Belediyeleri bu konuda destek alabileceğimiz en önemli kurumlar. İşbirliklerimizin ilerde daha da güçlenip devam etmesini diliyoruz.

Karşımda beni uzun süre hiç sıkılmadan dinleyen gençleri görmeyi çok özledim. "Hayatımdaki en ilginç aktiviteydi" diye boynuma sarılan o harika gençlerle birlikte toplumu iyileştirmek adına sanat projeleri yapmayı çok istiyoruz. Alp de bu projeler içinde var olmak için hep yeni fikirler peşinde koşuyor. O söyleşilerin etkisini bizzat tecrübe ettiği için Kültür Mantarı'nın çok değerli bir proje olduğunun farkında.

Öteki tarafta sosyal medya sınırları yolları yok edip bizi birbirimize yakınlaştıran harika bir iletişim mecrası. Onu en doğru ve en iyi şekilde kullanabilmek en büyük hayallerimizden biri...





Türkiye'deki sanatseverlerin sanata bakış açını nasıl buluyorsunuz ?

Türk insanının ruhu her ne kadar günümüzde unutulmuş olsa da doğaya bağlıdır. Doğa ile iletişimde olan insan; üstünde yaşadığı bu renkli kültürel mozaiğin içinde var olduğu ilk andan beri dünyayı güzelleştirmek adına üretmiş. Zanaatımızın kavramsal zenginliği ve çeşitliliği hiçbir ülkede yok.

Sanat ise daha özgürce, işlevsellikten uzak, maddeden gelen faydadan ziyade ruhu iyileştiren bir olgu. Maalesef toplum şekillendikçe kendini iyileştirmeyi unutuyor. Günlük hayat, sıkıntılar, eğitimin odağı aslında özümüzde var olan yaratıcılık ve sanatsal yeteneğimizi öldürüyor.

Sanat camiasının liderleri ise maalesef çoğunlukla sanat ve halk arasındaki uçurumu besleyecek açıklamalarla, sadece eğitim alabilenlerin sanata bağlı olduğunu beyan ediyorlar.

Oysa ki bu ilkel, içsel yolculuk bambaşka alanlarda kendini açığa çıkartmak için var aslında. O sebeple sanatseverler hem kendi ruhlarını iyileştirmek hem de toplumu geliştirmek adına daha aktif çalışmalı diye düşünüyorum. Farkındalık ne kadar artarsa ülkemizde sanat ve sanatçıya gösterilen ilgi ve saygı da o kadar artar. Sokaklarda gerçek heykeller, müzelerde türk sanatçılar, daha çok konser, sinema, tiyatro... Sanatı toplumun damarlarına hiç çıkmayacakmış gibi zerk etmek çok çok önemli bir çaba olacaktır. Anında şifalandıran bir ilaç gibi, tıpkı Atamızın bahsettiği gibi...



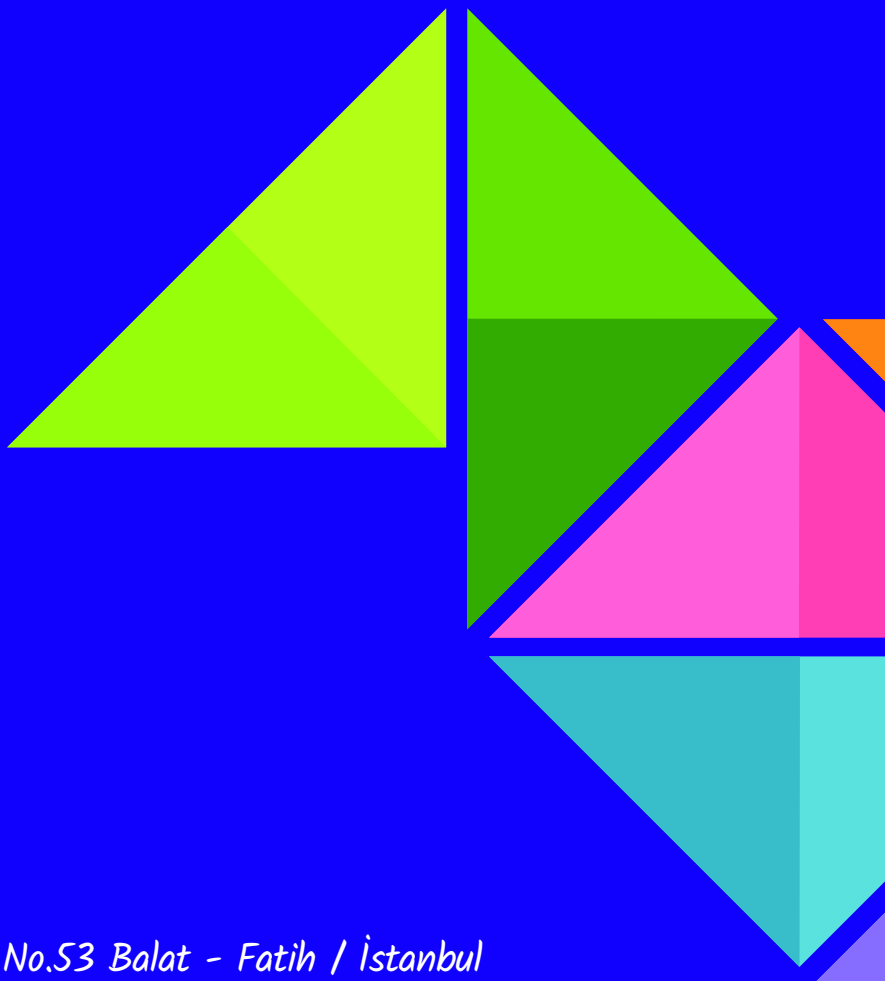
Seramik üretimi ve sanatsal alanın küratörlüğünü yapan Ayçe Girgin Çakina

Art Nouveau Istanbul



Kurucu Özgür Ceyhan Kargın ile sizleri ağırlamak değerli sanatçılarla workshop etkinlikleri

SANAT SENİNLE
Dergisi



Kiremit Caddesi No.53 Balat - Fatih / İstanbul
t: 0212 282 64 00 (pbx) f: 0212 280 04 52
info@brothers-sisters.com.tr

brotherssistersm